an galli cantu: an mane: ne cũ venerit repente inue-
niat vos dormientes. Quod vobis dico: omnib⁹
dico. Vigilate.

THEO. Volens dñs diſcipulos ĩpedire ab ĩterro-
gatione illius diei τ hore dixit: De die aũt illo τ hora ne.
ſcit: ne. an. in ce. ne. fi. niſi pr̃. Si. n. dixiſſet: q2 ſcio: tñ no-
lo vobis reuelare: ĩpos nõ modicũ ꝯtriſtaſſet. Nunc võ
ſapiẽtius egit: τ ipſos excludit ab huiuſmodi ĩterrogatõ-
ne: ne ei moleſti fierent in hoc ꝙ dixit: Neqꝫ angeli ſciũt
neqꝫ ego. AVGV. ix. de trini. Ignoratio aũt dei atqꝫ
hore obijcit vnigenito deo: vt de⁹ ex deo nat⁹ nõ ſit in ea
nature ꝑfectione q̃ de⁹ ẽ. Sꝫ ꝑmũ ſenſu cõis iudicij ſenti-
endũ ẽ. credibile eẽ poſſit vt aliq̃d ex oĩbus neſciat: q̃ oĩ-
bus ad id quod ſunt atqꝫ erũt auctor ẽ. Quomõ. n. extra
ei⁹ nature ſciam ẽ ꝑ qua τ in qua id qd̃ efficiendũ ſit cõti-
net. Hanc aũt ille diẽ ignorat q̃ aduent⁹ ſui dies ẽ hũane
nature qd̃ agere diffiniũt: q̃tũ in ſe ẽ preſciunt: τ ſequit̃ ge-
rendi cognitio volũtatẽ agendi. Quomõ ergo dñs glie
aduẽtus ſui ignorata die nature eſſe iperfecte credit̃: que
τ neceſſitatẽ habeat adueniẽdi: τ ſciaꝫ aduẽt⁹ ſui nõ adep-
ta ſit? Jam võ q̃ta ipietatis geminat̃ occaſio: ſi deo patri
deputabit̃ idignitatis affect⁹: ſi ei ademerit beatitudis co-
gnitionẽ cui morti iduxerit ꝑſcientiã. ꝙ ſi in eo oẽs ſciẽtie
theſauri ſunt: diẽ hũc non ignorat: ſꝫ meminiſſe nos ꝯue-
nit occultos in eo ſcie theſauros eẽ. Ignoratio igit̃ eius ẽ
ſm ꝙ theſauri ſcientie in eo latent. In oĩbus. n. que de⁹
ignorare ſe loq̃tur ignoratione nõ detinet̃: ſꝫ aut tẽpus ẽ
nõ loq̃ndi aut diſpenſatio nõ agẽdi. Si aũt tũc cognouiſ-
ſe de⁹ dr̃: ꝙ abraã cũ amauerit cum hoc nõ celauit abrae
neceſſe eſt τ vt pr̃ ob id diẽ ſcire dicat̃: q2 non celauerit fi-
lio. Si itaqꝫ diẽ fili⁹ neſcit: ſacramẽtũ eſt vt taceat. ecõtra-
rio pr̃ ſol⁹ oñdit̃ ſcire: q2 nõ tacet. Abſit aũt corporalium
mutationũ nouitates ĩ patre τ filio exiſtimari. Deniqꝫ ne
ꝑ ĩfirmitatẽ ignorare dicat̃ cõtinuo ſubiecit: Videte: vigi-
late τ orate: neſcitis. n. qñ tẽp⁹ ſit. HIERO. Vigilia eni
op⁹ eſt mẽtis añ mortẽ corporis. THEO. Docet autẽ
vigilare τ orare: duo hec. Multi nãqꝫ vigilam⁹: ſꝫ no-
ctis ducẽtes ĩ prauitates. ad h̃ aũt ꝯñter ſilitudinẽ iducit̃
dicẽs: Sic hõ q̃ pe. ꝑfec. re. do. ſu. τ de ꝓ. ſu. po. cu. op. τ
ia. ꝑce. vt vigilet. BEDA: Homo q̃ pegre ꝑfect⁹ reliq̃t
domũ ſuã chriſt⁹ ẽ: q̃ ad patrẽ poſt reſurrectioneꝫ victor
aſcẽdens: eccl̃am corpalr̃ reliq̃t: quã tñ nũq̃ diuine p̃ñtie
ꝑſidio deſtituit. GRE. in homi. Carnis eteniꝫ loc⁹ ꝓpe
terra ẽ que velut ad pegrinãdũ ducta ẽ: cũ ꝑ redẽptorẽm
nr̃m ẽ in celis collocata. Dedit aũt ſeruis ſuis p̃tatem cu-
iuſqꝫ opis: q2 fidelib⁹ ſuis ꝯceſſa ſanctiſpũs gr̃a: faculta-
tẽ tribuit bonis opibus ſuiẽdi. Janitori quoqꝫ ꝑcepit vt
vigilaret: q2 ordini paſtorꝝ ꝯmiſſe ſibi eccl̃ie curam iubet
ĩpẽdere. Nõ ſolũ aũt rectores eccl̃e: ſꝫ oẽs vigilare p̃ci-
pimur: ianuas cordiũ cuſtodiẽtes: ne antiq̃ hoſtis mala
ſuggeſtio ſubintret: ne nos dñs dormiẽtes ĩueniat. vñ ex
hac ſilitudie ꝯcludẽs ſubdit: Vigilate ergo. neſcitis. n. qñ
dñs do. ve. ſero: an me. no. an. gal. cã. an ma. ne cũ vene.
re. inue. vos dormiẽtes. HIERO. Nã q̃ dormit: nõ cor-
pora vera ſꝫ phantaſmata ĩtendit τ vacu⁹ vigilat de his
que viderãt: ſic nimirꝝ ſũt q̃ quos mũdi amor rapit ĩ vita
deſerũt poſt vitã qd̃ ſõniabat ꝑ certo. THEO. Vide
aũt q2 nõ dixit: Neſcio qñ tp̃s erit: ſꝫ Neſcitis. Propt̃ h̃
eni hoc occultauit: q2 nobis expediebat. nã ſi nũc ignorã-
tes finẽ non curam⁹ q̃d facerem⁹ ſi finẽ ſcirem⁹: malicias
nãqꝫ nr̃as differem⁹ vſqꝫ ad vltimũ. Attẽdam⁹ etiã dictõ-
nes. ſero nãqꝫ finis exiſtit: cũ q̃s morit̃ ſenectute. media
nocte: cũ q̃s morit̃ ĩ medio iuuẽtutꝭ. galli cãtu võ: cũ rõ
cõplet̃ ĩ nobis. Cũ. n. ĩcipit puer ſm rõnẽ viuere: tũc gall⁹
ĩ eo vociferat̃ excitãs a ſomno ſenſualitatꝭ. mane aũt pue-
rilis ẽ etas. Oꝫ. n. oẽs iſtos finẽ ꝑſcire: nã τ puero cauẽ-
dũ ne ĩbaptiçatus ptranſeat. HIERO. Hoc aũt fine cõ-
cludit ſmonẽ: vt ꝯmune oĩuꝫ ꝑceptũ nouiſſimi ꝑ ꝑmos
audiãt. vñ ſubdit: Qd̃ aũt vo. di. oĩb⁹ dico vig. AVG.
ad heſiciũ. Nõ ſolũ. n. illis dixit q̃b⁹ tũc audiẽtib⁹ loq̃bat̃:
ſꝫ etiã illis q̃ fuerũt poſt illos añ nos τ ad nos ipſos: τ q̃
erũt poſt nos vſqꝫ ad nouiſſimũ ei⁹ aduẽtũ. Nuquid aũt
oẽs iuenturus eſt dies ille in hac vita: aut q̃ſq̃ dicturus ẽ
ꝙ ad defunctos etiã ꝑtineat qd̃ ait: Vigilate: ne cũ vene. re-
pẽ. iue. vos dormiẽtes. Cur itaqꝫ oĩb⁹ dicit ꝙ ad eos ſo-
los ꝑtineat: q̃ tũc erũt: niſi q2 ad oẽs ꝑtiet quõ dixi. Tũc
eni vnicuiqꝫ veniet dies ille cũ venerit eius dies: vt talis
hinc exeat q̃lis ẽ iudicãdus illo die: ac ꝑ h̃ vigilare debꝫ
omnis chriſtianus: ne imparatũ eum inueniat dñi aduen-
tus. Imparatũ aũt inueniet dies ille quem imparatũ in-
niet ſue vite huius vltimus dies. .XIIII.

Erat aũt paſcha τ açima poſt biduũ: τ q̃-
rebant ſummi ſacerdotes τ ſcribe quõ eũ
dolo tenerent τ occiderent. Dicebãt aũt:
Nõ in die feſto: ne forte tumultus fieret in pplo.

HIERO. Nunc aſpgamus librũ nr̃m de ſanguine li-
mina domorꝝ τ funẽ coccineũ circũdemus domui ora-
nr̃e: τ coccũ ĩ manu nr̃a vt τ aree ligem⁹: vt vaccã ruffam
in valle occiſam enarrare poſſimus. De chriſti. n. occiſio-
ne narraturus euangeliſta ꝑmittit: Erat aũt paſcha τ aç-
ma poſt biduũ. BEDA: Paſcha q̃dẽ hebraice di. pha-
ſe: nõ a paſſiõe vt pleriqꝫ arbitrant̃: ſꝫ a tranſitu noĩatur
ꝙ exterminator vidẽs ſanguinẽ ĩ forib⁹ iſraelitarꝝ p̃ter-
ierit nec ꝑcuſſerit eos: vel ipe dñs ꝑbẽs auxiliũ pplo ſuo
deſup ambulauit. HIERO. Vel paſcha trãſit⁹ ĩterp̃tat̃
phaſe võ imolatio. De imolatiõe agni τ trãſitu populi ꝑ
mare vel ꝑ egyptũ. Prefigurat̃ aũt paſſio chriſti τ redem-
ptio populi de ĩferno: qñ nos poſt biduũ viſitat. i. plenĩ-
ſima luna etate chriſti ꝑfecta: vt nec cũ aliqua pte tenebro-
ſa carnes agni imaculati q̃ tollit peccata mũdi ĩ vna do-
mo que ẽ eccl̃a catholica calciati charitate: τ armati vir-
te comedam⁹. BEDA: Hoc aũt iuxta veteris inſtrumen-
ti ſcripturã ĩter paſcha τ açima diſtat: ꝙ paſcha ipſe ſol⁹
dies appellat̃: ĩ q̃ agn⁹ occidebat̃ ad veſpã: hoc ẽ. xiiij. lu-
na mẽſis ꝑmi. xv. aũt luna qñ egreſſuꝫ ẽ de egypto ſucce-
debat feſtiuitas açimorũ: que ſeptem diebus. i. vſqꝫ ad
xxi. diem eiuſdem menſis ad veſperaꝫ eſt ſtatuta ſolẽni-
tas. verum euangeliſte indifferenter τ diem açimorũ pro
paſcha τ pro diebus açimorum paſcha ponere ſolent.
vñ τ marc⁹ hic dicit: Erat aũt paſcha τ açima poſt biduũ:
q2 τ paſche dies ĩ açimis panib⁹ ẽ celebrari ꝑcept⁹: τ nos
q̃ſi paſcha ꝑpetuũ faciẽtes: ſemꝑ ex h̃ mũdo trãſire ꝓpera-
mur. HIERO. A principib⁹ aũt egreſſa eſt iniq̃tas in
babylone: q̃ tẽplũ τ vaſa τ ſe purificare ſm legẽ ad eſum
agni debuerãt. vñ ſeq̃t: Et q̃re. ſum. ſacer. τ ſcri. quõ eum
dolo. tene. τ occiderẽt. Occiſo aũt capite totũ corp⁹ iner-
ue efficit̃. vñ miſeri faciũt ꝙ caput morĩat̃. Vitãt aũt diẽ
feſtũ q̃ euenit illis: nõ. n. eſt feſtiuitas his q̃ vitã τ miſericor-
diam ꝑdiderũt. vñ ſeq̃t: Dicebãt aũt: Nõ ĩ die feſto ne for-
te tumult⁹ fieret in populo. BEDA: Nõ q̃dẽ metuẽtes
ſeditionẽ vt ſimplex ſmo demonſtrat: ſꝫ cauẽtes ne auxi-
lio ppli de ſuis manibus tolleret̃. THEO. Ipe tñ chri-
ſtus tẽpus ſibi cõſtiterat paſſionis: voluit. n. in paſchate
crucifigi: q2 ipſe verꝫ erat paſcha.

Et cũ eẽt bethanie in domo ſimonis lepꝛoſi
τ recũberet: venit mlier habẽs alabaſtrũ vnguẽti
nardi ſpicati ꝑcioſi: τ fracto alabaſtro effudit ſup
caput ei⁹. Erãt aũt q̃dã idigne ferẽtes itra ſemetip-
ſos: τ dicẽtes: Vt q̃d ꝑditio iſta vnguẽti facta eſt?
Poterat. n. vnguentum iſtud venundari plus q̃
trecentis denarijs: τ dari pauperibus. Et freme-
bant in eam. Jeſus aũt dixit: Sinite eam. Quid il-
li moleſti eſtis? Bonum opus operata eſt in me.

Semper enim paupes habetis vobiſcum: ⁊ cum
volueritis poteſtis illis benefacere: me autẽ non
ſemper habebitis. Quod habuit hec fecit: preue
nit vngere corpus meum in ſepulturã. Amen di
co vobis: vbicũq; predicatum fuerit euangelium
iſtud in vniuerſo mundo: ⁊ q̄ fecit hec narrabitur
in memoriã eius.

BEDA: Paſſurus dñs p toto mũdo ⁊ vniuerſas natio
nes ſuo ſanguine redẽpturus: morat̃ in bethania. i. in do
mo obediẽtie. vñ dr̃: Et cũ eſſet be. in do. ſi. lepro. ⁊ recũ.
venit mulier. HIERO. Hinnul'. n. ſeruoꝝ ſemp ad le
ctum ſuũ redit. i. fili' pr̃i obediẽs vſq; ad mortẽ: a nobis
obedientiã petit. BEDA: Dicit aũt: Simonis leproſi
nõ q̄ lepros' illo tpe pmaneret: ſʒ q̄ ãtea leproſus: poſtea
a ſaluatore mũdat' ẽ noĩe priſtino pmanente: vt v̄tus cu-
rãtis appareat. THEO. Quãuis aũt q̄tuor euãgeliſte
vnguẽtũ mlieris cõmẽorarẽt: nõ ẽ tñ vna: ſʒ due. vna q̃dẽ
que deſcribit̃ a ioãne: q̃ ſoror ẽ laçari: q̃. ſ. añ ſex dies paſ
che vnxit pedes ieſu: alia vero que a reliq̃s trib' euãgeli
ſtis deſcribit̃. Adhuc aũt ſi attendas: inuenies has tres eẽ
A ioãne. n. vna deſcribit̃: altera vero a Luca: a duob' ve
ro reliquis altera. Que. n. a luca deſcribit̃ meretrix eẽ: dr̃
in medio p̄dicationis tpe ad ieſuʒ veniſſe. Hec v̄o que a
mattheo ⁊ marco deſcribit̃: dr̃ in tpe paſſiõis veniſſe nõ
confitentẽ ſe peccatricẽ. AVGV. de cõ euan. Ego autẽ
nihil aliud intelligẽduʒ arbitror: niſi q̄ nõ aliã q̃dẽ fuiſſe
mulierẽ. que peccatrix tũc acceſſit ad pedes ieſu: ſʒ eãdẽ
mariã bis hoc feciſſe: ſemel. ſ. qd̉ lucas narrauit cũ p̄mo
accedẽs cũ humilitate ⁊ lachrymis: meruit peccatoꝝ re-
miſſionẽ. nã ⁊ h̄ ioãnes ꝯmemorauit: cũ de laçaro reſuſci
tando cepiſſet loq̃: añq̄ veniret in bethaniã dicens: Ma-
ria aũt erat que vnxit dñʒ vnguẽto: ⁊ extерſit pedes ei' ca
pillis ſuis: cuius frater laçarus ĩfirmabat̃. Qd̉ aũt in be-
thania rurſus fecit: aliud ẽ qd̉ ad luce narrationẽ nõ per-
tinet: ſʒ parit̃ narrat̃ a reliquis trib'. Qd̉ ergo matthe' ⁊
marcus caput dñi vnguento illo pfuſum dicũt: Joannes
aũt pedes: accipiam' nõ ſolũ caput: ſʒ etiã pedes dñi pfu
diſſe mulierẽ: niſi forte q̄m marc' fracto alabaſtro pfuſuʒ
caput cõmemorat: tã q̃ſq̄ calũnioſus: vt eſt i vaſo fracto
neget aliq̃d remanere potuiſſe. vñ etiã pedes dñi pfunde
ret. Sʒ religioſi' ꝯtẽdet aliq̃s nõ ita fractũ eẽ: vt totũ effũ
deret: vel prius accipiat pfuſos pedes: añq̄ illud fractũ
eẽt: vt itegro remaneret. vñ etiã caput perfunderet. BE-
DA: Eſt aũt alabaſtrũ gen' marmoris candidi: varijs co
lorib' intercincti: qd̉ ad vaſa vnguẽtaria cauare ſolẽt: eo
q̄ optime ſuare ea incorrupta dicat̃. Nardus v̄o ẽ frutex
aromatic' grãdi vt aiũt ⁊ craſſa radice: ſed breui ac nigra
fragiliq;. Quãuis aũt pinguis ſit: tñ redolet vt cupreſſus
aſpo ſapore: folio puo deſoq;: cui' cacumina i ariſtas ſe
ſpargũt: ideoq; gemina dote pigmentarij nardi ſpicas ac
folia celebrãt. Et h̄ ẽ qd̉ ait marc': Vnguẽti nardi ſpicati
p̄cioſi. q: videlicet vnguẽtũ illd̉ qd̉ attulit maria dño: nõ
ſolũ de radice cõfectũ ẽ nardi: veꝝ etiã quo p̄cioſius eẽt:
ſpicaꝝ quoq; folioꝝ ei' adiectione odorẽ ac v̄tutis illius
erat accumulata grã. THEO. Vel ſic i greco dr̃: Nar-
di piſtici. i. fidelis: eo q̄ vnguentũ nardi erat abſq; dolo
cũ fide cõfectũ. AVG. De cõ. euã. Põt aũt videri ꝯtrariũ
q̄ matthe' ⁊ marc' poſtea q̄ dixerũt: paſcha ⁊ biduũ: de
inde cõmemorauerũt q̄ erat ieſus i bethania: vbi de illo
precioſo vnguẽto dr̃. Joãnes aũt añ ſex dies paſche dic̃
cit ieſum veniſſe i bethaniã: de codẽ vnguẽto narratur'.
Sʒ qui ita mouent̃: nõ itelligũt mattheũ ⁊ marcum illud
quod in bethania de vnguẽto factũ erat: nõ poſt illã p̄di
cationẽ de biduo ſʒ adhuc cũ ſex dies eẽnt añ paſcha re
capitulãdo poſuiſſe. HIE. Myſtice aũt ſimon lepro-
ſus mũdũ ĩfidelẽ primo: ⁊ poſtea fidelẽ ſignificat. mulier
aũt cũ alabaſtro eccleſiaſticã fidẽ q̃ dic̃: Nardus mea de-
dit odorẽ ſuũ. Piſtica nardus dr̃. i. myſtica ⁊ p̄cioſa. Do-
m' ipleta odore celũ ⁊ terra ẽ. Fractũ alabaſtrũ carnale
deſideriũ ẽ: qd̉ frãgit̃ ad caput ex quo oẽ corp' cõpagina
tũ ẽ. recũbẽte ipſo. i. humiliãte ſe vt eũ tãgeret fides pec-
catricis: q̃ de pedib' aſcẽdit ad caput: ⁊ ad pedes a capite
deſcẽdit p fidẽ. i. ad chriſtũ ⁊ ad mẽbra ei'. Seq̃t: Erãt au
tẽ q̃dã idig. ferẽ. itra ſemetip. dicẽ. vt q̃d pdi. iſta: Per ſy-
nodochen dr̃ vn' p multis: ⁊ multi p vno. Perdit'. n. iu
das: de ſalute pditionẽ iuenit: ⁊ i vite fructifera mortis la
queus naſcit̃. Sub p̄textu aũt auaricie myſteriũ fidei lo-
quit̃. Eteni noſtra fides trecẽtis emit̃ denarijs i decẽ ſenſi
bus: iteriorib'. ſ. ⁊ exteriorib'. ſ. p corp' ⁊ aiaʒ ⁊ ſpiritũ
triplicatis. BEDA: Qd̉ aũt dicit: Et fremuerũt i eã. ne
quaq̄ debem' de diligẽtibus chriſtũ apoſtolis dictũ cre
dere: ſʒ de iuda potius ſub numero plurali. THEO.
Vel ꝯuenient̃ videt̃ inui q̄ diſcipuli plures mulierẽ argu
erunt: eo q̄ ſepe chriſtũ audierãt de elemoſyna docẽtem.
Judas v̄o nõ eadẽ intentione idigne tulit: ſʒ ppter amo-
rẽ pecunie ⁊ turpe lucrũ. vñ ⁊ ioãnes ip̄ʒ ſolũ ꝯmemorat
tãq̄ fraudulẽta itentõe mulierẽ arguẽtẽ. Dicit aũt: Et fre.
in eã. i. moleſti erãt ei exprobrãtes ⁊ iniurias inferẽtes.
Arguit aũt dñs diſcipulos eo q̄ deſideriũ ipediũt mulie
ris. vñ ſeq̃t: Jeſus aũt dixit: Sinite eã: q̃d illi moleſti eſtis:
Poſtq̄. n. mun' obtulerat: illã p obprobria peruertebãt.
ORIGE. ſup mat. Doluerũt n. de pditõe vnguenti: qd̉
poterat venũdari multo p̄cio ⁊ dari paupib': tñ nõ debe
bat fieri hoc: q: ꝯueniẽs erat vt ſup caput chriſti funderet̃
ſãcta ⁊ decẽti ĩfuſiõe. vñ ſeq̃t: Bonũ op' opata ẽ i me. Vſ-
q; adeo aũt efficax ẽ laus hui' opis bõi: vt exhortet̃ nos
oẽs odoriferis ⁊ p̄cioſis opib' iplere dñi caput: vt de no
bis dicat̃: Q: bonũ op' fecim' ſup caput chriſti: q: ſemp
q̃dẽ hẽmus q̄diu in hac vita ſum' paupes nobiſcũ ⁊ op'
habẽtes cura coꝝ q̃ pfecerũt in v̄bo ⁊ diuites facti ſũt in
ſapia dei. Non aũt poſſunt ſufficere vt ſemp diebus ⁊ no
ctib' habeãt ſecũ filiũ dei. i. v̄bũ ⁊ ſapiam dei. Seq̃t eni:
Semp. n. paupes hẽt vobiſcũ: ⁊ cũ volueritis poteſtis ill'
bñfacere: me aũt nõ ſemp hẽbitis. BEDA: Mihi q̃dẽ
videt̃ in hoc loco de p̄ñtia corpali locut': q̄ nequaq̄ cũ
eis ita futurus ſit poſt reſurrectionẽ q̃uo tunc i oĩ ꝯuictu
⁊ familiaritate. HIERO. Dicit etiã: Bonũ op' opata ẽ
in me. q: q̃ credit in deũ: reputat̃ ei ad iuſticiã. Aliud ẽ. n.
credere ei: ⁊ aliud credere in eũ: ideſt totũ eijcere te in illũ.
Seq̃t: Qd̉ habuit. i. quod potuit hoc fecit: p̄uenit vnge-
re corp' meũ i ſepulturã. BEDA: Quaſi diceret: Vos
putatis pditionẽ eẽ vnguẽti: offm ſepulture ẽ. THEO.
Preuenit. n. q̄ſi a deo ducta vngere corpus meũ i ſignũ
ſepulture future: i quo pditorẽ confundit: ac ſi. n. diceret.
Qua ꝯſcientia mulierẽ ꝯfundis q̃ in ſepulturã corp' me
um vngit: teipſum v̄o nõ ꝯfundis q̃ me in mortẽ trades.
Propheticat autẽ dñs cõſequenter duas pphetias. ſ. q̄
euangeliũ ei' p̄dicabit̃ i vniuerſo mũdo: ⁊ q̄ op' mulieris
laudabit̃. vñ ſeq̃tur: Amẽ dico vobis: vbicũq; p̄dicatũ
fu. BEDA: Notandũ aũt q̄ ſicut maria gloriã adepta eſt
in toto orbe de obſeq̃o qd̉ dño exhibuit: ita ecõuerſo il-
le qui obſeq̃o eius detrahere nõ timuit: longe lateq; infa
matus ẽ. ſʒ dñs bonũ laude digna remunerans: futuras
impij contumelias tacẽdo p̄terijt.

Et iudas ſchariotes vnus de duodecim abijt
ad ſummos ſacerdotes: vt proderet eũ illis. Qui
audientes gauiſi ſunt: ⁊ promiſerunt ei pecuniam
ſe daturos. Et querebat quomodo illuʒ opportu
ne traderet.

BEDA: Infelix iudas damnũ quod ex effuſione vn
guenti feciſſe credebat: vult magiſtri precio cõpẽſare. vñ
dicit̃: Et iu. ſca. vn' de duo. abijt ad ſum. ſa. vt pderet euʒ
ill'. CHRY. in ſer. de paſ. Quid mihi eius patriã dicis
vtinam ipſum quoq; neſcire licuiſſʒ. ſed alter erat diſci-
pulus qui iudas iacobi zelotes vocabat̃: ⁊ ne appellatio-

ne cognominis fiat confuſio pſonaꝝ: ppterea hūc ab il/lo ſeparauit. Non aūt dixit: Judas ꝓditor: vt doceat de tractiones neſcire ⁊ accuſationes declinare. Qȝ aūt dicit: Unus de .xij. auget deteſtabilitatē proditoris. naȝ ⁊ alij diſcipuli erant: qui fuerant numero .lxx. ſȝ illi non itimi: non tanta confidentia ſociati ſunt: iſti autem .xij. fuerunt cõprobati. hec erat caterua legalis de qua proditor mali lignus exiuit. HIERO. Unus tñ erat de .xij. numero: nõ vnus merito: vnꝰ corpore: nõ vnꝰ aĩo. Abijt aūt ad pn cipes poſtq̄ exijt ⁊ intrauit in eū ſathanas: vnūqḋq; aĩal ad ſimile ſibi iungit. BEDA: Qḋ aūt dixit: Abijt. oſtē dit eū nõ a principibꝰ inuitatū: nõ vlla neceſſitate conſtri ctum: ſed ſponte ꝓpria ſcelerate mentis iniſſe conſilium. THEO. Dicit aūt vt ꝓderet eū illiſ. i. vt annūciaret illꝭ qñ ſolus exiſteret. Timebãt aūt in eū irruere qñ docebat ꝓpter turbã. HIERO. Promittit aūt ſe tradere vt ma giſter eiꝰ diabolꝰ añ dicebat: Tibi dabo ptãtē hanc vni/uerſam: Seqꝛ: Qui audiētes gauiſi ſunt: ⁊ pmi. ei pecu. ſe da. Promittūt q̄dē pecuniã: ⁊ amittūt vitã quã ipſe reci/pit cū vitã amittit. CHRY. i ſer. de paſ. O dementiã: imo cupiditatē ꝓditoris. cuncta .n. mala cupiditas ꝑcrea/uit: nã cupiditas captas aĩas retinet: ⁊ oibus nodis alli/gatas ꝯſtringit: ⁊ reꝝ obliuionē iponit: ⁊ alienationē mē/tis oñdit. Ab hac iudas captiuꝰ cupiditatis inſania: con uerſationis: menſe: diſcipulatꝰ: admonitiõis: ſuaſionis: oblitꝰ ē. Nã ſeqꝛ: Et querebat quõ eū opportūe traderet. HIERO. Sȝ opportūitas doli nūq̄ iuenit: vt nõ vin/dicet h aut illic. BEDA: Multi hodie ſcelꝰ iude qꝫ dñȝ ac magiſtrū deūq; ſuū pecunia vendiderit: velut imane ⁊ nepharium exhorrēt: nec tñ cauēt: nã cū ꝓ muneribꝰ chari/tatis ⁊ veritatis iura ſpernūt: deum qui eſt charitas ⁊ ve ritas produnt.

Et primo die azimorū quãdo paſcha imo/labant dicunt ei diſcipuli: Quo vis eamus ⁊ pare mus tibi vt manduces paſcha? Et mittit duos ex diſcipulis ſuis: ⁊ dicit eis: Jte in ciuitatē: ⁊ occur/ret vobis homo lagenam aque baiulans. Sequi mini eū: ⁊ quocūq; introierit: dicite dño domus: q2 magiſter dicit: Ubi eſt refectõ mea: vbi paſcha cū diſcipulis meis manducē? Et ipſe vobis demõ ſtrabit cenaculū grãde ſtratum: ⁊ illic parate no/bis. Et abierunt diſcipuli eius: ⁊ venerunt in ciui tatē: ⁊ inuenerunt ſicut dixerat illis: ⁊ parauerunt paſcha.

CHRY. in ſermone de paſ. Quãdo iudas de tradi/tione tractabat: alij diſcipuli ſunt de ꝑparatõe paſche ſol liciti. vñ dicit: Et primo die az. qñ paſcha im. di. ei diſci. Quo vis eamꝰ ⁊ paremꝰ tibi cõ. paſcha? BEDA: Pri mū diē azimoꝝ .xiiij. diem pmi menſis appellat: quando fermēto abiecto imolare. i. agnū occidere ſolebant ad ve ſperã: qḋ exponēs apoſtolꝰ ait: Paſcha noſtruȝ imolatꝰ ē chriſtꝰ. q̄ lȝ die ſequenti. i. xv. luna ſit crucifixus: attamē nocte qua agnꝰ imolabatꝛ ⁊ corporis ſanguiniſq; ſui tra/dens myſteria celebrãda: ⁊ a iudeis tentꝰ ac ligatus: ipiꝰ immolationis hoc eſt paſſionis ſue ſacrauit exordium.

HIERO. Azima vero que cū amaritudine. i. lactucis agreſtibꝰ manducant: redēptio noſtra ē: amaritudo vero paſſio dñi. THEO. Ex hoc autem qꝫ dicūt diſcipuli: Quo vis eamꝰ? manifeſte videtꝛ qꝫ chriſtꝰ hoſpitiū aliqḋ nõ habebat: ſȝ neq; diſcipuli ꝓprias domos: ſi eni habu iſſent: duxiſſent eū ad illas. HIERO. Dicūt etiã Quo vis eamꝰ: vt cū volūtate dei dirigamꝰ greſſus nr̄os: dñs aūt indicat cuȝ quo manducat paſcha: ⁊ more ſuo mittit duos: qḋ ſupra expoſuimꝰ. vñ ſeqꝛ: Et mittit du. ex diſc. ſuis ⁊ di. eis. Jte in ciui. THEO. Mittit q̄dē ex diſci/pulis ſuis petrū. ſ. ⁊ ioãnē vt lucas dicit ad ignotū hoīeȝ: innuēs ex h qꝫ poſſet nõ pati. Nē q̄ mentē ignoti nouit vt ipſos reciperet: qd nõ oparetꝛ in alijs? Dat etiã eis ſignū vt domū. ſ. inuenirent cū ſubdit: Et occurret vobis hõ la. aq̄ baiulans. AUG. de cõ. euã. Marcꝰ lagenã dicit quã lu cas amphorã. ille vaſis genꝰ: iſte modū ſignificauit. vter q; veritatē ſnĩe cuſtodiuit. BEDA: Jndiciū aūt pſentie diuinitatis ē: qꝫ cū diſcipulis loquēs qd alibi futurum ſit nouit. vñ ſeqꝛ: Et abi. diſci. eius ⁊ ve. in ciui. ⁊ inuē. ſicut dix. illis ⁊ pa. paſc. CHRY. in ſ. de paſſi. Nõ illud qḋ nr̄m: ſȝ interim iudeoꝝ: illud aūt qḋ noſtrū ē nõ ſolū ꝯſti tuit: ſed ipſe factus eſt paſcha. Sed ⁊ cur illud manduca cauit? q2 factus eſt ſub lege: vt eos qui ſub lege erant redi meret: ⁊ ipe legi requiem daret: ⁊ vt nemo dicat: qꝛ iõ ea euacuauerit: q2 eã implere vt moleſtã ⁊ arduã nõ valuit ipſe priꝰ eaȝ cõpleuit: ⁊ ſic fecit eã quieſcere. HIERO. Myſtice aūt ciuitas eccleſia ē: que muro fidei cingiꝰ. hõ occurrens populus primitiuꝰ eſt: amphora aque lex lr̃e.

BEDA: Uel aqua: lauacrum grẽ: lagena fragilitatem deſignat eoꝝ ꝑ quos eadē erat gratia mūdo monſtrãda. THEO. Lagenã aque portat qui baptizatus eſt. q̄ aūt baptiſma baiulat: venit ad requiem ſm rationē viuēs: ⁊ ſi/cut in domo requie potitur. vnde ſubdit: Sequimini eum. HIERO. Qui. ſ. ducit i altū vbi eſt refectio chriſti. do minꝰ domꝰ petrus apl̄us eſt: cui dñs domū ſuã credidit: vt ſit vna fides ſub vno paſtore. Cenaculū grãde eccleſia magna eſt: in q̄ narratꝛ nomē dñi ſtrata varietate virtutum ⁊ linguaꝝ. BEDA: Uel cenaculū magnū ſpiritualis lex ē: q̄ de anguſtijs lr̃e egrediens ⁊ ſublimi loco. i. i alto mē tis ſolatio recipit ſaluatorē. Cõſulte aūt ſiue aq̄ baiuli ſi ue dñi domus ſunt ꝓtermiſſa vocabula: vt oibus verũ pa ſcha celebrare volentibus: hoc ē chriſti ſacramētis ibui: eumq; ſue mentis hoſpitio ſuſcipere querētibꝰ: facultas dãda ſignetꝛ. THEO. Uel dñs domꝰ itellectus ē: q̄ oñ dit cenaculū grande. i. altitudinē itelligentiaꝝ: qḋ vꝫ altū ſit: tñ nihil hȝ vane glorie ⁊ tumoris: ſȝ ſternit ⁊ planū fit humilitate. Jbi aūt. i. in tali mente paſcha chriſto paratꝛ a petro. ſ. ⁊ ioãne. i. ab actione ⁊ contemplatione.

Veſpere aūt facto: venit cum duodecim. Et diſcūbentibus eis ⁊ manducantibꝰ ait ieſus: Amē dico vobis: q2 vnus ex vobis tradet me qui man ducat mecū. At illi ceperunt contriſtari ⁊ dicere ei ſingulatim. Nunqd ego? Qui ait illis: Unus ex duodecim qui intingit mecū manuȝ in catino. Et filius q̄dem hoīs vadit: ſicut ſcriptū eſt de eo. Ue aūt hoī illi: per quē filius hoīs tradetꝛ. Bonū erat ei ſi non eſſet natus homo ille.

BEDA: Dñs q̄ de ſua paſſione ꝑdixerat: etiã de ꝓdito re ꝑdicit: dãs locū pnĩe: vt cū itellexiſſȝ ſciri cogitatões ſuas peniteret eū facti ſui. vñ dꝛ: Veſpe aūt fac. ve. cū .xij. ⁊ diſcū. eis ⁊ mã. ait ieſus: Amē dico vobis q2 vnꝰ ex vo bis me tradet: q̄ mãducat mecū. CHRY. i ſer. de paſſi. Ubi pȝ qꝫ nõ apte eū oibꝰ publicabat: ne ipudētiorē eū faceret. nec etiã penitꝰ ſilētio preteribat: ne celari arbitra tus: audacter ad ꝓditionē ꝓperaret. THEO. Sȝ quõ diſcūbētes cenabãt: cū lex ꝑciperet: qꝫ ſtātes erecti deberēt paſcha comedere? Probabile aūt ē ꝑus eos adipleſſe pa ſcha legale: deĩde diſcubuiſſe: icipiētes eo ꝓprium tradere paſcha. HIERO. Veſpa aūt dici: veſperã idicat mūdi. Circa vndecimã nãq; horã veniūt nouiſſimi: q̄ primi de nariuȝ eterne vite accipiūt. Oēs igitꝛ diſcipuli tanq̄ cithara dño: vt fiat armonia citharae: oēs nerui bñ ſuſpēſi cõſona voce rñdent. Nã ſeqꝛ: At illi ceperūt ꝯtriſtari: ⁊ dicere ei ſingulatiȝ: Nūqd ego? Unꝰ autē remiſſus ⁊ pecunie amo re madefactus dixit: Nūquid ego ſum rabi? ſicut in mat theo legitꝛ. THEO. Ceperūt aūt alij diſcipuli ꝯtriſtari propter dñi verbū. Nam ⁊ ſi extra hanc exiſterēt paſſio/

nem: magis tñ credunt illi q̄ oīum nouit corda q̄ ſibi. Se
quit: Qui ait illis: vn⁹ ex duodecim: q̄ intingit mecū ma
nū in catino. BEDA: Judas. ſ. q̄ ceteris contriſtatis ⁊
retrahentib⁹ manu: cū magiſtro manū mittit in catinum.
Et q: prius dixerat: Unus ex vobis me tradet. pſeuerat p
dito: in malo: manifeſtius arguit: ⁊ tñ nomē ꝓpriū nō de
ſignat. HIERO. Dicit aūt: Unus de duodeci: quaſi ab
eis ſepatus: ſepat. n. ſeorſum lup⁹ ouē quā capit. Quis q̄
de ouili egredit: lupi morſib⁹ pꝫ: Judas aūt nec p̄mo: nec
ſecūdo corrept⁹ a ꝑditione retrahit pedē. vñ pena p̄dicit:
vt quē pudor nō vicerat: corrigāt denūciata ſupplicia. ⁊
h̄ eſt qd̄ ſubdit: Et fi. q̄dē ho. va. ſicut ſcriptum eſt de eo.
THEO. Per h̄ qd̄ dī: Uadit: oñdit q̄ mors chriſti fu
it voluntaria ⁊ nō neceſſaria. HIERO. Sꝫ q: multi bo
num vt iudas faciunt: ſꝫ oīno illis non ꝓficit: recte ſubdit
Ue aūt ho illi p quē fi. ho. tradet. BEDA: Sꝫ ⁊ hodie
quoqꝫ in ſempiternū ve illi homini: q̄ ad menſaꝫ dñi ma
lignus accedit. Et eni ille in exemplū iude filiū hoīs tra
dit: nō q̄dē iudeis peccatorib⁹: ſꝫ tñ peccatorib⁹ mēbris
ſuis. Seqt: Bonū erat ei: ſi nō eēt nat⁹ hō ille. HIE. Sci
licet intimo latens vtero materno: melius. n. eſt no eſſe: q̄
ad tormenta eſſe. THEO. Quantū. n. ex fine melius
fuiſſꝫ ei q̄ eſſet ſi nō ꝓditor exiſteret: nā deus fecit ipꝫ ad
opera bona: ſꝫ poſtq̄ ad tantā deuenit maliciam melius
fuiſſet ei ſi natus non fuiſſet.

Et manducantibus illis: accepit ieſus paneꝫ:
⁊ benedicens fregit: ⁊ dedit eis: ⁊ ait: ſumite: hoc ē
corpus meum. Et accepto calice gratias agēs de
dit eis. Et biberunt ex illo oēs. Et ait illis: Hic eſt
ſanguis me⁹ noui teſtamēti: q pro multis effundet
Amen dico vobis q̄ iam non bibam de genimi
ne vitis: vſqꝫ in diem illum cum illud bibā nouuꝫ
in regno dei.

BEDA: Finitis paſche veteris ſolēnījs trāſit ad nouū
vt. ſ. pro carne agni ac ſanguine ſui corporis ſanguiniſqꝫ
ſacramentū ſubſtitueret. vñ dī: Et mā. ill. acce. ieſus panē.
vt. ſ. ipꝫ ſe eē mōſtraret: cui iurauit dñs: Tu es ſacerdos
in eternuꝫ ſꝫ ordinē melchiſedech. Sequitur: Et bñ. fre.
THEO. Ideſt gr̄as agēs fregit: qd̄ ⁊ nos facim⁹ ora
nes ſup addētes. BEDA: Frangit etiā ipſe panē queꝫ di
ſcipulis porrigit: vt oñdat corꝑis ſui fractionē nō abſqꝫ
ſua ſponte vel ꝓcuratiōe futurā: quē etiā bñdixit: q: natu
rā humanā quā paſſurus aſſumpſit: ipſe vna cuꝫ patre ⁊
ſpūſcō gr̄a diuine v̄tutꝭ ipleuit. Bñdixit panē ac fregit: q:
hoīem aſſumptū ita morti ſubdere dignat⁹ ē: vt ei diuine
imortalitatis ieſſe potentiā demonſtraret: Ideoqꝫ velocius
eū a morte reſuſcitandū eē doceret. Seqt: Et dedit eis ⁊
ait: Sumite: h̄ ē corp⁹ meū. THEO. Hoc. ſ. qd̄ nūc do:
⁊ qd̄ ſumitis: Nō aūt panis figura tm̄ corꝑis chriſti ē: ſꝫ i
ꝓpriū chriſti corpus tranſmutat. nā dñs ait: Panis quē
ego dabo caro mea ē. ſꝫ tñ caro chriſti nō videt ꝑpt nr̄aꝫ
īfirmitatē: panis. n. ⁊ vinū de nr̄a cōſuetudine ē. ſi v̄o car
nē ⁊ ſanguinē cerneremꝰ: ſumere nō ſuſtineremꝰ. ꝓpter h̄
dñs īfirmitati cōdeſcendēs: ſpēs panis ⁊ vini ꝯſeruat: ſꝫ
panē ⁊ vinū i v̄itatē ꝯuertit carnis ⁊ ſanguis. CHRY.
in ſer. de paſ. Et nūc etiā ille p̄ſto ē chriſtus: q̄ illa ornauit
menſaꝫ: ipſe iſtā q̄ꝫ cōſecrat. Non. n. hō ē q̄ propoſita cor
pus chriſti facit ⁊ ſanguineꝫ: ſed ille qui ꝓ nobis crucifi
xus ē chriſt⁹. ſacerdotꝭ ore v̄ba ꝓferunt: ⁊ dei v̄tute cōſe
crant ⁊ gr̄a h̄ v̄bo qd̄ dicit: Hoc ē corp⁹ meū. ꝓpoſita ꝯſe
crāt: ⁊ ſicut illa vox q̄ dicit: Creſcite ⁊ m̄ltiplicamini ⁊ re
plete terrā. ſemel q̄dē dicta ē: ſꝫ oī tp̄e ſentit effectū ad ge
nerationē oꝑante natura: ita ⁊ vox iſta ſemel q̄dē dicta ē
ſꝫ p oēs mēſas eccleſie vſqꝫ i hodiernū diē ⁊ vſqꝫ ad ei⁹
aduentū p̄ſtat ſacrificio firmitatē. HIERO. Myſtice
autē i pane tranſfigurat dñs corp⁹ ſuū: qd̄ ē eccleſia p̄ñs:
que accipit i fide: bñdicit i numero: frangit i paſſionibus
dat i exēplis: ſumit i doctrinis: format i ſanguinē ſuū i ca
lice vino ⁊ aq̄ cōmixtū: vt alio purgemur a culpis: alio re
dimamur a penis. Sāguine naqꝫ agni ſeruant dom⁹ a ꝑ
cuſſione angeli: ⁊ aq̄ maris rubri extinguūt inimici: q̄ ſunt
myſteria eccleſie chriſti. Uñ ſeqt: Et acce. ca. gr̄as agens
de eis. Gratia. n. ⁊ nō meritis ſaluati ſum⁹ a deo. GRE.
ꝗ. mora. Cū appropinq̄ret etiā paſſiōi accepto pane gra
tias egiſſe ꝑhibet. gr̄as itaqꝫ egit q̄ flagella aliene iniq̄tatꝭ
ſuſcepit: ⁊ q̄ nil ꝑcuſſione dignū exhibuit: humiliter i paſ
ſione bñdicit: vt hic oñdat q̄d vnuſq̄ſqꝫ i flagello culpe fa
cere debeat: ſi ipſe eq̄nimiter flagella culpe portat aliene.
vt hinc etiā oñdat q̄d i correctōe faciat ſubdit⁹: ſi i flagel
lo poſitus patri gr̄as egit eq̄lis. BEDA: Quia ⁊ nos in
chriſto ⁊ in nobis chriſtū manere oportet: vinū dñici ca
licis aq̄ miſcet. Atteſtāte. n. ioanne aque ꝑpl'i ſunt: ⁊ neqꝫ
aquā ſolā neqꝫ ſolū vinū cuiq̄ liceꝫ offerre: ne talis obla
tio caput a mēbris ſecernendū eē ſignificet: ⁊ vel chriſtū
ſine noſtre redēptōis amore pati potuiſſe: vl' nos ſine illi⁹
paſſione ſaluari ac pati poſſe offerri ꝯtingat. Seqt: Et bi
berūt ex illo oēs. HIERO. Ebrietas felix: ſatietas ſa
lutaris: q̄ quāto copioſi⁹ ſumit: tāto ſobrietatē mētis do
nare dignat. THEO. Quidā aūt dicūt iudā myſterio
rū nō fuiſſe participē: ſꝫ q̄ exiuerit añq̄ dñs myſteria lar
giretur. Alij etiaꝫ dicunt q̄ illi tradidit de illo myſterio.
CHRY. in ſer. de paſ. Chriſtus. n. ſanguinē ei q̄ eū ven
didit offerebat: vt haberet remiſſionē peccatorū: ſi tñ ipi
us exiſtere noluiſſet. HIERO. Bibit ergo iudas: ſꝫ nō
ſaturatus: nec ſitim extinguit ignis eterni: q: i igne ſumit
myſteria chriſti: cui⁹ ſacrificiū nō emūdat. ſed eos cogita
tio inſipiens ꝑducit ad culpas: q̄ ſe ſcenoſis crudelitatꝭ fe
torib⁹ miſcuerūt. CHRY. in ſer. de paſſi. Null⁹ ergo ſit
iudas in dñi menſa. h̄ ſacrificiū cibus ſpiritalis ē: nā ſicut
corporalis cibus cū ventreꝫ inuenerit aduerſis humori
bus occupari amplius ledit: ita eſt ⁊ iſte ſpiritalis cibus
ſi aliquē reperit malignitate pollutū: magis eū perdit nō
ſua natura: ſꝫ accipiētis vitio. Pura igit ſit mens i oīb⁹
pura cogitatio: q: ⁊ ſacrificiuꝫ purū eſt. Seqt: Et ait illis:
hic eſt ſan. me⁹ noui teſtamēti. BEDA: Hoc ad diſtin
ctionē reſpicit veteris teſtamēti quod hircorꝫ ⁊ vitulorū
eſt ſanguine dedicatū: dicēte inter aſpergendū legiſlatore
hic eſt ſanguis teſtamenti quod mandauit ad nos deus.
Sequitur: Qui pro mul. effundetur. HIERO. Non eni
oēs emūdat. Seqtur: Amen dico vobis q̄ iam nō bi. de
geni. vi. vſqꝫ in diem illuꝫ cum illud bi. no. in regno dei.
THEO. Quaſi diceret: Nō bibā de vino vſqꝫ ad re
ſurrectionē: regnū eni reſurrectionē vocat: quaſi tunc re
gnauerit ꝯtra mortē. Poſt reſurrectionē vero bibit cū di
ſcipulis: ⁊ comedit: oñdens q̄ idem ipſe eēt q̄ paſſus eſt.
Nouū aūt bibit illud. i. nouo quodāmō ⁊ alieno. Nō. n.
corpus habebat paſſibile indigens cibo: ſed imortale ⁊
incorruptibile. Intelligēdū ē autē ⁊ ſic: Uitis eſt ipſe dñs
genimen vitis myſteria ⁊ intellectus occultus quem ipſe
generat: qui docet hoīem ſcientiā. In regno autē dei. i. in
futuro ſeculo bibet cū ſuis diſcipulis myſteria ⁊ ſapien
tiam: noua quedā nos docens: ⁊ reuelans que nūc occul
tat. BEDA: Uel aliter: Uitem ſiue vineam dñi appella
tam eē ſynagogā eſaias teſtat dicens: Uinea dñi ſabaoth
domus iſrael ē. Iturus ergo dñs ad paſſionē ait: Iaꝫ nō
bibam de ge. vi. ac ſi aperte dicat: Nō vltra carnalib⁹ ſy
nagoge cerimonījs delectabor: in quib⁹ etiā iſta paſcha
lis agni ſacra locū tenuere p̄cipuū. Aderit. n. tēp⁹ mee
reſurrectionis: aderit dies illa cū in regno dei poſitus. i.
gloria vite imortalis ſublimatus: de ſalute eiuſdeꝫ popu
li fonte gratie ſpiritalis regnāti vobiſcū gaudio ꝑfundar.
HIERO. Cōſiderandūꝫ aūt q̄ hic dñs mutat tm̄ ſacri
ficium: ſꝫ non mutat tēpus: vt nos nūq̄ cenā dñi añ quar
tamdecimaꝫ lunā faciamus: q̄ facit in. xiiij. reſurrectione
in. xj. luna cenam dñi faciet: quod nūq̄ in veteri teſtamen
to nec in nouo factum eſt.

¶ Et hymno dicto: exierunt in montē oliuaꝝ. Et ait eis ieſus: Oēs ſcandaliçabimini i nocte iſta q2 ſcriptū eſt: percutiā paſtorē ⁊ diſpergent oues Sed poſtea q̄3 reſurrexero precedā vos in galileam. Petrus aūt ait illi: Etſi oēs ſcandaliçati fuerint: ſed nō ego. Et ait illi ieſus: Amen dico tibi q2 tu hodie i nocte hac priuſq̄3 gallus vocē bis dederit: ter me es negaturus. At ille amplius loquebatur. Et ſi oportuerit me ſimul commori tibi: nō te negabo. Similiter autem ⁊ omnes dicebant.

¶ HILARI. Sicut grās egerunt añq̄ biberent: ita etiā grās agūt ⁊ poſtq̄ biberūt. vñ dr̄: Et hymno dicto exi. in mon. oli. vt. ſ. addiſcas ⁊ añ cibū ⁊ poſt cibū grārum reddere actiones. HIERO. hymnū. n. dicit laudem dñi vt eſt i pſalmo: Edent pau. ⁊ ſa. ⁊ lau. domi. q̄ req. cū. Et adorauerūt ⁊ manducauerunt omnes pingues terre. THEO. Simul etiā ⁊ hic oñdit qḋ amplectibile erat ſibi ꝓ nobis mori: q2 cū tradendus erat deū laudare dignatꝰ ē. Docet etiā nos cū i anguſtias icidimꝰ ꝓpter multorū ſalutē nō cōtriſtari: ſꝫ deo grās agere q̄ in noſtra tribulatiōe opatur multoꝝ ſalutē. BEDA: Pōt etiā hymnus ille intelligi quē dñs ſm Joānē patri grās agens decantabat: in quo ⁊ ꝓ ſeipſo: ⁊ ꝓ diſcipulis: ⁊ ꝓ eis q̄ ꝑ verbū ipſoꝝ credituri erant: eleuatis ſurſum oculis ꝓcabat. THEO. Exiuit aūt in montē: vt ad eū ſolitariū exiſtētē accedētes: ipm caperent abſq3 tumultu. Si. n. acceſſiſſent cū in ciuitate manebat: forte fuiſſet multitudo populi cōturbata: ⁊ tunc manifeſte occaſionē inimici captātes viderent ipm iuſte interficere tanq̄ populū concitantē3.

¶ BEDA: Pulchre etiā dñs diſcipulos ſacramētis imbutos in montē educit oliuaꝝ: vt typice deſignet nos per acceptionē ſacramētoꝝ ad altiora vtutū dona ⁊ chariſmata ſanctiſpūs q̄bus in corde pungamur aſcendere debere. HIERO. In monte etiā oliueti ieſus tenet vñ ad celos aſcendit: vt nos ſciamus q2 inde aſcendimus ad celos vñ vigilamus ⁊ oramus ⁊ ligamur: nec repugnamus in terra. BEDA: Predicit aūt dñs diſcipulis q̄d paſſuri ſunt vt cū paſſi fuerint: nō deſperent ſalutē: ſꝫ agētes penitentiā liberent. vñ ſeq̄t: Et ait illis ieſus: Oēs ſcandaliçabimini in me i nocte iſta. HIERO. Oēs q̄dē cadunt: ſꝫ nō oēs iacent. Nūq̄d. n. q̄ dormit nō adiiciet vt reſurgat? Carnale ē cadere: ſꝫ diabolicū ē iacere. THEO. Permiſit aūt eos dñs cadere: vt nō i ſeipſis ꝯfidāt. ⁊ ne videret h̄ qḋ ꝑdixerat ex quodā argumēto apparēti ꝑdixiſſe inducit teſtimoniu3 çacharie ꝓphete. vñ ſeq̄tur: Percutiā paſtorē ⁊ diſpergent oues gregis. BEDA: hoc aliis verbis in çacharia ꝓpheta ſcriptū eſt: ⁊ ex perſona ꝓphete ad dñ3 dicit: Percute paſtore3 ⁊ diſpergent oues Propheta. n. poſtulat paſſionē dñi: pater rñdet: Percutiam paſtorē: ꝑcibus inferiorū. Filius a patre mittit: ⁊ ꝑcutitur. i. incarnat ⁊ patit. THEO. Dicit autem pater: Percutiam paſtorē: q2 ipſum ꝑcuti dimiſit. Oues diſcipulos dicit: quaſi inocentes ⁊ quaſi abſq3 malicia. Ultimo ꝯſolationē inducit dicēs: Sed poſtea q̄ reſurrexero precedā vos in galileā. HIERO. In quo vera ꝓmittit reſurrectio: vt ſpes nō extinguat. Seq̄t: Petrus aūt ait ei Et ſi oēs ſcan. fu. ſed non ego. Ecce auis ſine pēnis i altū volare nititur: ſed corpus aggrauat aiam: vt timore humane mortis timor dñi ſuperet. BEDA: Et petrꝰ ergo de ardore fidei ꝓmittebat: ⁊ ſaluator quaſi deus futura nouerat. vñ ſeq̄t: Et ait illi ieſus: Amē di. tibi q2 tu ho. in noc. hac priuſq̄ gal. bis vo. de. ter me es negatu. AVGV. de cō. euan. Cum oēs euangeliſte dicant predixiſſe dñm: q̄ cū petrus eſſet negaturus: anteq̄ gallus cātaret: Marcus hoc ſolū narrauit expreſſius. vñ nōnullis videtur nō cōgruere ceteris q2 paru3 attēdunt. Tota. n. petri negatio trina eſt: que ſi tota poſt primū galli cantum inciperet: falſum dixiſſe viderent tres alii euangeliſte: q. ſ. anteq̄ gallus cantaret: ter eū eſſet negaturus. Rurſus ſi totam trinā negationē ante peregiſſet q̄ cantare gallus inciperet: ſupfluo dixiſſet marcus ex perſona dñi: Priuſq̄ gallus bis vocem dederit: ter me negaturꝰ es. Sed q2 ante primū galli cantū cepta eſt illa trina negacio: attenderūt illi tres nō quando eam cōpleturus eſſet petrus: ſꝫ quanta futura eſſet. i. trina: ⁊ quādo ceptura. i. ante galli cantū q̄q̄ in animo eiꝰ ⁊ ante primū galli cantum tota cōcepta eſt. Marcus autē de ipſaꝝ vocum īteruallo planius docutus ē. THEO. Qḋ ſic intelligitur: Petrus ſemel negauit: deinde gallus cantauit. negāte vero eo duabꝰ aliis negationibus: tūc gallꝰ ſecūdo vocē emiſit. HIERO. Gallus lucis nuncius quis eſt niſi ſpūſſanctus: cuius voce in ꝓphetia ⁊ in apoſtolis nos de trina negatiōe excitamur ad amariſſimos poſt lapſum fletus: q̄ male cogitauimꝰ de deo: ⁊ male locuti ſumꝰ ad ꝓximos: ⁊ male fecimꝰ ad noſmetipſos. BEDA: Fides autē apoſtoli petri ⁊ ardens affectus ad dñm conſequenter oñditur. Seq̄tur. n. At ille ampli. loque. Et ſi opor. me ſi. cōmo. tibi nō te negabo. THEO. Feruorem etia3 intrepidū ⁊ alii diſcipuli oñderunt. Nam ſequitur: Similiter aute3 ⁊ oēs dicebāt ſed tñ reſiſtebant veritati: quā chriſtus predixerat.

¶ Et veniunt in predium cui nomē gethſemani: ⁊ ait diſcipulis ſuis: Sedete hic donec ore3. Et aſſumit Petrū ⁊ Jacobum ⁊ Joānem ſecū: ⁊ cepit pauere ⁊ tedere. Et ait illis: Triſtis eſt aia mea vſq3 ad mortē. Suſtinete hic ⁊ vigilate. Et cū proceſſiſſet paululū: procidit ſuper terrā: ⁊ orabat vt ſi fieri poſſet trāſiret ab eo hora: ⁊ dixit: Abba pater: oīa tibi poſſibilia ſunt: trāſfer calicē hūc a me. Sed nō quod ego volo: ſꝫ qḋ tu. Et venit ⁊ inuenit eos dormiētes. Et ait petro: Simon dormis? Non potuiſti vna hora vigilare? Uigilate ⁊ orate: vt non intretis in tentationē. Spiritus q̄dē promptus ē: caro vero infirma. Et iteru3 abiens orauit eundē ſermonē dicens. Et reuerſus denuo: inuenit eos dormiētes. Erāt. n. oculi eorū grauati: ⁊ ignorabant quid reſponderent ei. Et venit tertio: ⁊ ait illis: Dormite iam: ⁊ requieſcite. Sufficit. Uenit hora: ecce filius hoīs tradetur in manus peccatorū. Surgite eamꝰ: Ecce q̄ me tradet prope eſt.

¶ GLO. Poſtq̄ dñs ſcandalum diſcipulorum predixerat: nunc euangeliſta narrat de oratione ipſius: in qua ꝓ diſcipulis creditur oraſſe: ⁊ primo deſcribens locū orationis dicit: Et veniunt in prediū: cui nomē gethſemani. BEDA: Monſtratur vſq3 hodie locus gethſemani: in quo dñs orauit ad radices montis oliueti. Interpretatur autem gethſemani vallis pinguiū ſiue pinguedinum. Cum autem dñs in monte orat: nos docet ſublimia orādo inquiri debere. At cum in valle pinguedinis orat: inſinuat nobis humilitatem ſemper in orationibus: ⁊ interne pinguedinem dilectionis eſſe ſeruandā. Ipſe etiā ꝑ vallē humilitatis ⁊ pinguedinem charitatis pro nobis mortē ſubiit. HIERO. In valle etiam pinguedinum tauri pingues obſederunt eu3. Sequitur: Et ait diſcipulis ſuis Sedete hic donec orem. Separantur in oratione qui ſeparantur in paſſione: q2 ille orat: illi dormiunt: pinguedine cordis oppreſſi. THEO. Singulariter etia3 erat conſuetudo illi ſemper orare: formam nobis tradens vt ſilentium ⁊ ſolitudinem in orationibus requiramus. Sequitur: Et aſſumit petrū ⁊ Jacobu3 ⁊ Joannē ſecū. Illos tres tñ

tres tñ aſſumit qui glorie eius in monte thabor inſpecto
res extiterãt: vt q̃ glorioſa viderãt: viderẽt ⁊ triſtia: ⁊ ad
diſcerent ꝙ verus erat homo in hoc ꝙ triſtat. Unde ſeqᷓ
Et cepit pauere ⁊ tedere. q̄r.n. totũ aſſumpſerat hominẽ:
aſſumpſit ⁊ naturales proprietates hoīs: pauere ⁊ tede
re ⁊ cõtriſtari naturaliter: nã hoīes naturaliter inuiti ten
dunt ad mortẽ. vñ ſequit: Et ait illis: Triſtis eſt aīa mea
vſq; ad mortẽ. BEDA: Quaſi deus in corpore cõſtitu
tus fragilitatẽ carnis exponit: vt eoꝝ q̃ ſacramentũ icar
nationis obiurgant excluderet ipietas: nã q̃ corpus ſuſce
pit oīa debuit ſuſcipe que corporis ſũt: vt eſuriret: ſitiret:
angeret: cõtriſtaret. Diuinitas.n. ꝑ hos ꝯmutari neſcit af
fectus. THEO. Quidã aũt h̄ ſic itellexerũt.q.d. Tri
ſtor.n. nõ ꝙ mori debeo: ſ; ꝙ iſraelite ꝓpiq̃ mei me cru
cifixuri ſũt: ac ꝑ h̄ a regno dei debẽt excludi. HIERO.
In h̄ etiã pauere ⁊ triſtari docemur an̄ iudiciũ mortis: ꝙ
nõ poſſumus ꝑ nos dicere: ſ; ꝑ illũ: Uenit ꝑnceps mũdi
hui⁹ ⁊ in me nõ h̄; q̄cq̃. Seqᷓ: Suſti. hic ⁊ vigilate. BE
DA: Nõ a ſomno dormitiõis ꝓhibet: cui⁹ tp̄s non erat
iminẽte diſcrimine: ſ; a ſõno ifidelitatꝭ ⁊ torpore mentꝭ.
Paululũ aũt ꝓcedẽs ruit in faciẽ ſuã: ⁊ humilitatẽ mẽtis
habitu carnis oñdit. Uñ ſeqtur: Et cũ ꝓceſ. pau. proci. ſu
per ter. ⁊ ora. vt ſi fieri poſſit tranſi. ab eo hora. AVG.
de cõ. euã. Nõ dixit ſi facere poſſet: ſ; ſi fieri poſſet: fieri
eni pōt qđ ille voluerit. Sic itaq; dictũ ẽ: Si fieri pōt: ac
ſi diceret: ſi vellet. Et ne q̄s putaret eũ p̄ris minuiſſe ptã
tem: manifeſtauit quo intellectu accipiẽdũ ſit qđ dictũ ẽ:
Nã ſeqᷓ: et dixit: Abba pat: oīa tibi poſſi. ſũt. In quo ſa
tis oñdit nõ ex ipoſſibilitate: ſ; ex volũtate patris dictũ
eſſe: ſi fieri pōt. Q: aũt marc⁹ nõ ſolũ pater: ſ; abba pr̄ eũ
dixiſſe ꝯmemorat: h̄ ẽ abba hebraice qđ latine pater. Et
fortaſſe dñs ꝓpter aliqđ ſacramẽtũ vtrũq; dixit: volens
oñdere ſe illã triſtis ꝑſonã iam ſui corporis.i. eccleſie ſuſ
cepiſſe: cui fact⁹ eſt angularis lapis: venienti ad eũ parti
ex hebreis: ad quos ꝑtinet qđ ait abba: partim ex gẽtib⁹
ad quos ꝑtinet qđ ait pater. BEDA: Orat aũt tranſire
calicem: vt oñdat vere ꝙ hõ erat. vñ ſubdit: Transfer ca
licem hũc a me. Reminiſcens aũt ⁊ ꝓpter q̃d miſſus ẽ: ꝑ
ficit diſpenſationẽ ad quã miſſus eſt: ⁊ clamat: S; nõ qđ
ego volo: ſ; qđ tu. Quaſi.d. Si morit mors me nõ mori
ente ſcđ; carnẽ: traſeat calix. veꝝ q̄r nõ alit h̄ fiet: nõ qđ
ego volo: ſ; qđ tu. Multi adhuc cõtriſtant futura morte:
ſ; habeant rectũ cor: vitent mortẽ quã poſſunt: ſ; ſi non
poſſunt dicant id qđ ꝓpter nos dñs dixit. HIERO. Ex
quo etiã vſq; in finẽ nõ ceſſat nos docere patrib⁹ obedi
re ⁊ voluntatẽ eoꝝ volũtati noſtre ꝑponere. Seqᷓ: Et ve
nit ⁊ iuenit eos dor. Sicut.n. dormiunt mẽte: ſic ⁊ corpe
Poſt orationẽ aũt dñs veniens ⁊ vidẽs diſcipulos dor
mientes petrũ ſolũ increpat. Uñ ſeqtur: Et ait petro: Si
mon dormis: nõ po. vna hora vigi. mecũ: Quaſi.d. Qui
vna hora non potuiſti mecũ vigilare: quõ mortẽ ſpernes
tu qui ſpõdes mori mecũ: Seqtur: Uigilate ⁊ orate vt nõ
intre. in tẽta.ſ. negandi me. BEDA: Nõ ait: Orate ne tẽ
temini: q̄r ipoſſibile ẽ humanã aīa; nõ tẽtari: ſ; ne itretis
in tentationẽ: h̄ ẽ ne vos tentatio ſuperet. HIERO. In
tentationẽ; aũt intrare dicit q̃ orare negligit. Seqᷓ: Spi
rit⁹ q̇dẽ ꝓmpt⁹ ẽ: caro aũt infirma. THEO. Quaſi.d.
Spūs q̇dẽ veſter ꝓmpt⁹ eſt ad me nõ negandũ: ⁊ ꝓpterea
h̄ ꝓmittitꝭ: ſ; caro veſtra intantũ infirmata ẽ: ꝙ niſi dñs ꝑ
orationẽ vtutẽ carni dederit: in tentationẽ itrabitis. BE
DA: Temerarios hic reprimit: q̃ q̄cq̃d crediderint: pu
tant ſe cõſequi poſſe: ſ; q̄tũ ex mentis ardore cõfidimus
tantũ ex fragilitate carnis timeamus. Facit etiã hic loc⁹
aduerſus eos qui dicũt vnã in dño oꝑationẽ ⁊ vnã; vo
luntatẽ fuiſſe. Duas.n. volũtates oñdit: humanã.ſ. que ꝓ
pter infirmitatẽ carnis recuſat paſſionẽ: ⁊ diuinã q̃ ꝓm
ptiſſima ẽ. Seqᷓ: Et iterũ abi. ora eundẽ ſermonẽ dicẽs.
THEO. Ut.ſ. per ſecũdariam orationẽ ꝙ verus hõ
eſſet affirmaret. Seqtur: Et reuerſus denuo iue. eos dor.
tñ nõ vehemẽter redarguit. Erãt.n. oculi eoꝝ grauati.ſ.
ſomno. Et igno. q̃d rñderent ei. ꝑ hoc ifirmitatẽ humanã
addiſcas: ne.ſ. grauati ſomno ꝓmittam⁹ ea que nobis im
poſſibilia ſunt. Ideo tertio abijt ad orandũ rõne ꝑdicta.
vñ ſequtur: Et venit tertio. ⁊ ait illis: Dormi. iam ⁊ requi.
Nõ turbat cõtra illos cũ poſt redargutionẽ peius fecerit
ſed ironice dicit illis: Dor. iam ⁊ req. q̄r iã ſciebat ꝙ ꝓdi
tor appropinq̄bat. Et ꝙ ironice dixerit apparet ꝑ h̄ qđ
ſubdit: Sufficit. venit hora: ecce tra. fi. ho. i ma. pe. Hoc
dicebat deridẽs ſomnũ eoꝝ: quaſi diceret: nunc tẽpus eſt
vt dormiatis qñ inimicus appropinquat. Deinde ſubiũ
git: Surgite eamus: ecce q̃ me tradet ꝓpe ẽ. Nõ vt fugerẽt
hoc dixit: ſ; vt inimicis obuiarent. AVGV. de cõ. euã.
Uel aliter: Per hoc ꝙ cũ dixiſſet: Dor. ia; ⁊ req. adiũgit
Sufficit. ⁊ deinde infert: Uenit hora: ecce tra. fi. ho. vtiq;
intelligendũ eſt poſt illud: Dor. ⁊ req. ſiluiſſe dñ; aliquã
tu;: vt hoc fieret qđ permiſerat: ⁊ tunc intuliſſe: Uenit ho
ra. et ideo interponit: Sufficit.ſ. ꝙ requieuiſtis. HIE
RO. Trina aute; diſcipulorum dormitio tres mortuos
quos dñs ſuſcitauit ſignificat: primus in domo: ſecũdus
ad ſepulchrum: tertius de ſepulchro. Trina aũt dñi vigi
gilia docet nos orando ⁊ de preteritis ⁊ de futuris ⁊ de
preſentibus veniam rogare.

Et adhuc eo loquente venit iudas ſchårioth
vnus de duodeci;: ⁊ cũ eo turba multa cũ gladijs
⁊ lignis: miſſi a ſummis ſacerdotibus ⁊ ſcribis ⁊
ſenioribus. Dederat autẽ traditor eis ſignum di
cens: Quẽcũq; oſculatus fuero ipſe eſt tenete eu;
⁊ ducite caute. Et cũ veniſſet ſtatim accedens ad
eum ait: Rabbi. Et oſculatus ẽ eũ. At illi manus
iniecerunt in ieſum: ⁊ tenuerunt eum. Unus autẽ
de circũſtantibus educens gladiũ percuſſit ſeruũ
ſummi ſacerdotis: ⁊ amputauit illi auriculã. Et re
ſpondẽs ait illis: Tanq; ad latronẽ exiſtis cũ gla
dis ⁊ lignis cõprehẽdere me: Quotidie erã apud
vos in templo docens: ⁊ nõ me tenuiſtis: ſ; vt im
pleant ſcripture. Tunc diſcipuli eius relinquẽtes
eũ oẽs fugerunt. Adoleſcens autẽ quidã ſequeba
tur illu;: amictus ſyndone ſuper nudo: ⁊ tenuerũt
eũ. At ille relicta ſyndone: nudus ꝓfugit ab eis.

BEDA: Poſtq̃ tertio dñs orauerat: ⁊ apoſtoloru; ti
morem ſeq̄nte penitentia inpetrauerat corrigendu;: ſecu
rus de paſſione ſua ꝑgit ad perſecutores: de quoꝝ aduẽ
tu euangeliſta dicit: Et adhuc eo loquente ve. iudas ſca
rioth vnus de. xij. THEO. Hoc non fruſtra ponitur
ſed ad maiorẽ ꝓditoris redargutionẽ ꝙ cũ de ꝑmo cho
ro diſcipuloꝝ exiſteret: cõtra dñm in rabiem verſus eſt.
Seqtur: Et cũ eo tur. mul. cũ gla. ⁊ lignis miſſi a ſum. ſa. ⁊
ſcri. ⁊ ſenio. HIERO. Incũbit.n. vtuti ſeculi: q̃ deſpat
de adiutorio dei. BEDA: Adhuc tñ h̄; aliq̃d iudas de
verecũdia diſcipuli: cũ eũ nõ palã tradidit ꝑſecutoribus:
ſ; per ſignũ oſculi. vñ ſeqtur: Dederat autẽ tra. eis ſignũ
dicẽs: Quẽcũq; oſcu. fu. ipe ẽ te. eũ. ⁊ du. cau. THEO.
Uide eius inſenſibilitatẽ: quomõ credebat in oſculo chri
ſtum decipere: vt quaſi amicus eſtimaret. Si aũt amicus
eras o iuda: cuius gratia cũ inimicis acceſſiſti: ſ; omnis
prauitas ſine ꝓuidentia eſt: Sequit: Et cũ ve. ſtati ac. ad
eum ait: Rabbi: ⁊ oſcu. eſt eum. HIERO. Dat iudas ſi
gnum oſculi cu; veneno doli: ſic chayn obtulit ſacrifici
um ſubdolum ⁊ reprobatũ. BEDA: Inuidens aũt ⁊ ſce
lerata confidentia magiſtrũ vocat: ⁊ oſculum infert ei quẽ
tradit. Suſcipit aũt dñs oſculũ traditoris: nõ quo ſimula
re nos doceat: ſ; ne ꝑditionẽ fugere videat: ſimul ⁊ illud

pſalmi complens: Cum his qui oderūt pacem eram paci
ficus. Seqꝛ: At illi ma. inic. in eū. ⁊ tenue. eū. HIERO.
Hic adeſt ioſeph venditus a fratribus ⁊ ferrū pertranſi-
uit aiam eiꝰ. Seqtur: Unꝰ aūt de circū. edu. gla. percuſ. ſer.
ſum. ſa. ⁊ am. illi auri. BEDA: Petrus h̄ fecit vt ioānes
declarat codē mentis ardoꝛe quo cetera faciebat. Scie-
bat enī quomō phinees puniēdo ſacrilegos: mercedem
iuſticie ⁊ ſacerdotij perennis acceperit. THEO. Ta-
cet aūt nomē eiꝰ marcus: vt nō videret ſuū laudare magi
ſtrum quaſi zelantē ꝓ chꝛiſto. Innuit aūt petrus ex h̄ ꝙ i-
obediētes erant ⁊ creduli ſpernentes ſcripturas: nā ſi ha
buiſſent aures audientes ſcripturas: nō crucifixiſſent do
minū gloꝛie. Amputauit aūt auriculā ſerui ſummi ſacer-
dotis: nā ſummi ſacerdotes ꝑmo pꝛeteribāt ſcripturas:
quaſi ſerui nō audientes facti. Seqtur: Et rn̄dēs ieſus ait
illis: Tāq̄ ad latro. exi. cū gla. ⁊ lignis. BEDA: Quaſi
di. Stultū ē cū gladijs ⁊ fuſtibus querere eū que vltro ſe
veſtris tradidit manibus: ⁊ in nocte quaſi latitantē per ꝓ
ditoꝛē inueſtigare: q̄ quotidie i tēplo docebat. THEO.
Iſtud aūt diuinitatē eius oñdit. qñ. n. in templo docebat
nō valuerunt ipm̄ capere: q̄uis in manibus coꝝ eſſet qꝛ
nōdū tēpus aduenerat paſſionis. qñ aūt ipe voluit: tunc
tradidit ſeipſū vt adimplerent ſcripture: qꝛ tanq̄ agnus
ad occiſionē ductus ē: nō clamans neqꝫ vociferās: ſꝫ vo
luntarie patiens. Seqꝛ: tūc diſci. eius re. eū oēs fugerūt.
BEDA: In h̄ iplet ſmo: quē dñs dixerat: ꝙ oēs diſci-
puli ſcandalizarent in illo in ipſa nocte. Sequiꝛ: Adoleſ.
aūt q̄dā ſequebat illū. amic. ſyn. ſup nudo. ſub audit coꝛ
poꝛe: qꝛ nō aliud indumenti q̄ ſolā habebat ſyndonem.
Seqꝛ: Et tenuerūt eū. At ille re. ſyn. nu. ꝓfu. ab eis. quo-
rum. ſ. ꝑñtiam deteſtabat ⁊ facta nō a dño: cuius amoꝛē
⁊ abſens coꝛpoꝛe fixū ſuauit in mente. HIERO. Sic
etiā ioſeph relicto pallio nudus de manibus ipudice fe-
mine aufugit. qui vult effugere manus iniquoꝝ: relinq̄ns
mente que mundi ſunt fugiat poſt ieſū. THEO. Pꝛo
babile aūt videt ꝙ hic adoleſcēs erat de illa domo: in q̄
paſcha comederant. Quidā vero dicunt hūc adoleſcētē
fuiſſe iacobū fratrē dñi: q̄ dicebat iuſtus: q̄ ab apoſtolis
poſt chꝛiſti aſcenſionē cathedrā hieroſolymoꝝ accepit.
GRE. xiiij. moꝛ. Uel h̄ de ioāne dr̄: q̄ ⁊ſi poſt vt v̄ba re
demptoꝛis audiret ad crucē redijt: pꝛius tñ territus fugit
nā ⁊ illū eo tp̄e fuiſſe adoleſcentē longa poſt h̄ i carne vi-
ta eius inditio ē. Potuit. n. fieri vt ad hoꝛā tenentiū mani
bus elapſus: mox reſumpto indumēto redierit: ⁊ ſub du
bia lucis nocte: ſe turpis ducentiū ieſum quaſi vnus de
ipſis imiſcuerit: donec ad artiū pontificis cui erat notus
perueniret: vt ipſe in ſuo euangelio cōmemoꝛat. Sic aūt
petrus q̄ culpā negatōis pn̄ie lachꝛymis abluit: recupa
tionē oñdit eoꝝ qui i martyrio labūt: ita ceteri diſcipuli
qui articulū cōpꝛehenſionis fugiendo ꝑuenerunt: caute-
lam fugiendi docēt eos qui ſe minus idoneos ad toleran
da ſupplicia ſentiunt.

Et adduxerunt ieſum ad ſummū ſacerdotē:
⁊ conuenerūt oēs ſacerdotes ⁊ ſcribe ⁊ ſenioꝛes.
Petrus aūt a longe ſecutus eſt eum vſqꝫ intro in
atrium ſummi ſacerdotis: ⁊ ſedebat cū miniſtris
ad ignem ⁊ calefaciebat ſe. Summi vero ſacerdo
tes ⁊ oē conciliū querebant aduerſus ieſum teſti-
moniū: vt eum moꝛti traderent: nec inueniebant.
Multi aūt teſtimoniū falſum dicebāt aduerſus
eum: ⁊ cōuenientia teſtimonia non erāt. Et q̄dam
ſurgentes: falſum teſtimonium ferebant aduerſus
eū dicentes: Quoniā nos audiuimus eū dicentē:
Ego diſſoluā templū hoc manu factū: ⁊ poſt tri
duū aliud nō manufactū edificabo. Et non erat
cōueniēs teſtimoniū illoꝝ.

GGO. Narrauerat euangeliſta ſuperius: quomō dñs
a miniſtris ſacerdotū fuerat captꝰ: nūc narrare incipit quo
in domo pꝛincipis ſacerdotū moꝛti adiudicatus fuit. vñ
dicit: Et addux. ieſum ad ſummū ſacerdotē. BEDA:
Summū ſacerdotē ſignificat cayphā: q̄ ſicut ioānes ſcri
bit erat pontifex anni illius: de quo teſtat Ioſephus: ꝙ
pontificatum ſibi emerit a pꝛincipe romano. Seqtur: Et
cōuenerunt in vnū oēs ſacerdotes: ⁊ ſcribe ⁊ ſenioꝛes.
HIERO. Tunc facta eſt ꝯgregatio tauroꝝ in vaccis
populoꝝ. Seqtur: Petrus autē a longe ſequebatur eum
vſqꝫ intro in atriū ſummi ſacerdotis. Timoꝛ. n. retrahit
ſed charitas trahit. BEDA: Merito aūt a longe ſeq-
batur: qui iā erat ꝓxime negaturus. Neqꝫ. n. negare poſ
ſet: ſi chꝛiſto ꝓximus adheſiſſet. Seqtur: Et ſede. cū mini
ſtris ad ignem ⁊ calefaciebat ſe. HIERO. In atrio cū
miniſtris calefacit ſe ad ignē. Atriū ſacerdotis eſt ſecula-
ris circuitus. miniſtri demonia ſunt: cū q̄bus q̄ manet
flere peccata non pōt ignis deſideriū carnale. BEDA:
Eſt. n. ignis charitas: de quo dicit: Ignē veni mittere i ter
rā: qui ſup credentes deſcendens varijs linguis eos lau
dare dñm docuit. Eſt ⁊ ignis cupiditatis: de quo dicitur:
Oēs adulterantes velut clybanus coꝛda coꝝ. hic ignis
in atrio cayphe inſtinctu maligni ſpūs accenſus: ad negā
dum: ad blaſphemandū dñm ꝑfidoꝝ linguas armabat.
Qō eni intus i domo maligna ſynodus gerebat: h̄ ignis
in atrio inter frigoꝛa noctis accenſus figurabat. Quoniā
enī abundat iniquitas: refrigeſcit charitas multoꝛum. h̄
frigoꝛe toꝛpens ad hoꝛam petrus: quaſi pꝛunis miniſtro
rum cayphe calefieri cupiebat: qꝛ tēpoꝛalis cōmodi ſola
cium ꝑfidoꝝ ſocietate querebat. Seqtur. Summi vo ſa
ſacer. ⁊ oē cō. que. aduerſus ie. te. vt eū moꝛ. traderent.
THEO. Lege ꝑcipiente ꝙ vnus exiſteret ſummus ſa
cerdos: tunc multi erant ſubſtituti: ⁊ deſtituti ānis ſingu-
lis ꝑ ꝑncipē romanoꝝ. Sūmos ergo ſacerdotes dicit il
los: q̄ determinatū eis tēpus cōplentes iā cōpleuerāt ⁊
a ſacerdotio deſtituti erant. Figuram aūt iudicij: quod in
pꝛeiudicium agebant operant: teſtimonia querētes vt vi
deant ieſū iuſte dānare ⁊ perdere. HIE. Sꝫ mentita ē
iniquitas ſibi: vt regina aduerſus Ioſeph: ⁊ ſacerdotes
aduerſus ſuſannā. ſꝫ ignis ſine materia deficit. vñ ſeqtur:
Nec inueniebāt. Multi. n. fal. teſti. di. aduerſus eū: ⁊ cō.
teſti. non erant. Qō eni variat: incertū habet. Seqtur: Et
quidā ſur. fal. teſti. ferebāt. Moꝛis eſt hereticoꝝ vmbrā
de veritate trahere. nō ille dixit quod illi dicūt: ſꝫ ſimile
verbum de templo coꝛpoꝛis ſui: quod poſt biduū reſuſci
tauit. THEO. Nō. n. dñs dixerat: Ego diſſoluā illud
ſꝫ ſoluite. neqꝫ manufactū dixit: ſꝫ ſimpliciter templum.
HIERO. Dixit etiam: Suſcitabo viuū aial ſignificās
⁊ ſpirans templum. Falſus teſtis ē qui in eo ſenſu dicta in
telligit: quo non dicūtur.

Exurgēs aūt ſummus ſacerdos in mediū in-
terrogauit ieſum dicēs: Non rn̄des q̄cq̄ ad ea q̄
tibi obijciunt ab his? Ille aūt tacebat: ⁊ nihil rn̄-
dit. Rurſum ſummus ſacerdos interrogabat eū:
⁊ dixit: Tu es chꝛiſtus filius dei benedicti. Ieſus
aūt dixit illi: Ego ſum. Et videbitis filiū hoīs ſe
dentē a dextris virtutis dei: ⁊ venientē cum nubi
bus celi. Summus aūt ſacerdos ſcindēs veſtimē
ta ſua ait: Quid adhuc deſideramus teſtes? Audi
ſtis blaſphemiā. Quid vobis videt? Qui omnes
cōdēnauerunt eū eſſe reū moꝛtis. Et ceperūt q̄dā
conſpuere eū ⁊ velare faciē eius: ⁊ colaphis eū ce
dere ⁊ dicere ei: pꝛophetiza. Et miniſtri alapis eū
cedebant.

BEDA: Quanto ieſus tacebat ad indignos rñſione
ſua falſos teſtes ⁊ ſacerdotes ipſos: tanto magis põtifex
furore ſuperatus eũ ad rñdendũ ꝓuocat: vt ex qualibet
occaſione ſermonis: locũ inueniat accuſandi. vñ dicit: Et
exur. ſum. ſa. in mediũ iter. ipm di. Nõ rñdes quicq̃ ad ea
que tibi obĳci. ab his? Iratus quidẽ princeps: ⁊ impatiẽs
nõ inueniens calũnie locũ: exurgit de ſolio vt inſaniã mẽ
tis motu corporis demonſtraret. HIERO. Sed ipſe
deus ⁊ ſaluator noſter q̄ mũdo ſalutẽ cõtulit: ⁊ humano
generi ſua pietate ſubuenit: ſicut ouis ad occiſionem ſine
voce ducit: ⁊ obmutuit ⁊ ſiluit a bonis. Vñ ſequitur: Ille
aũt tacebat ⁊ nihil rñdit. Taciturnitas chriſti apologiã
i. excuſationẽ adẽ abſoluit. THEO. Tacebat aũt ſciẽs
ꝙ nõ attenderẽt verbi eius. vñ ſcdm lucã rñdit: Si dixe
ro vobis: nõ creditis mihi. vñ ſeqtur. Rurſus ſum. ſacer.
inſ. eũ ⁊ dix. ei: Tu es chriſt⁹ fili⁹ dei bñdicti? Interrogat
quidẽ h̄ ſummus ſacerdos: nõ vt addiſcens crederet: ſed
vt ex hoc aliquã occaſionẽ captaret. Querit aũt: Tu es
chriſtus filius dei benedicti? Multi nãq₃ erant chriſti. i.
vncti: ſicut reges ⁊ ſummi ſacerdotes: ſ₃ nullus eoꝝ dice
bat filius dei bñdicti: quaſi ſemp collaudati. HIERO.
Hunc aũt expectabant de longe: i. ꝓpe nõ vident: ſicut iſa
ac caligantib⁹ oculis iacob ſub manib⁹ nõ agnoſcit: ſ₃ lõ
ge de eo futura canit: Seqt. Jeſus autẽ dixit illi: Ego ſũ.
vt. ſ. iexcuſabiles ſint. THEO. Sciebat nãq₃ qm̃ non
crederent: tñ rñdit: ne poſtea dicerent: ſi audiſſemus ali
qd ab eo: credidiſſemus ei. hoc aũt eſt in eoꝝ ꝑiudiciũ q₂
audierũt ⁊ nõ crediderũt. AVG. de cõ. euã. Matthe⁹
aũt nõ dixit reſpondiſſe ieſum: Ego ſum: ſ₃ tu dixiſti. ſed
marcus tantũ valere oñdit quod ei dicit Jeſus: tu dixiſti
quantũ ſi diceret: Ego ſum. Seqtur: Et vide. fi. ho. ſe. a
dex. vir. dei: ⁊ ve. cũ nubib⁹ celi. THEO. Ac ſi. d. Vi
debitis me tanq̃ filiũ hominis a dextris patris ſedentẽ.
Virtutẽ nãq₃ hic patrẽ dicit: nõ aũt ſine corpore veniet:
ſed qualis apparuit crucifigentibus in iudicio eis appa
rebit. BEDA: Si ergo tibi in chriſto o iudee: o pagane
⁊ heretice cõtẽptus infirmitas: ⁊ crux cõtumelia ẽ: vide
q₂ per hoc filius hoĩs ad dextrã dei patris ſeſſurus: ⁊ in
ſua cũ nubibus celi eſt maieſtate futurus. HIERO. Et
quidẽ ſacerdos interrogat filiũ dei: Jeſus aũt rñdet filium
hominis: vt hic intelligamus dei filiũ idẽ eſſe ⁊ filiũ ho
minis: ⁊ ne quaternitatẽ faciam⁹ in trinitate: ſ₃ hõ i deo:
⁊ deus in hoĩe ſit. Dicit aũt a dextris virtutis ſedentẽ. i. i
vita regnantẽ ſempiterna: ⁊ v̓tute diuina. Et veni. cũ nu.
celi. Jn nube aſcendit: cũ nube veniet. i. in corpe ſuo ſolo
quod ſumpſit a virgine aſcendit: ⁊ cũ multiformi eccleſia
que corp⁹ ipſius ⁊ plenitudo eius ad iudiciũ ventur⁹ ẽ.

LEO papa: Cayphas aũt ad exaggerendã auditi ſer
monis inuidiã. ſcidit veſtimẽta ſua: ⁊ neſciens quid hec ſigni
ficaret inſania: ſacerdotali ſe honore ꝑuauit: oblitus pre
cepti illi⁹: quod legit de principe ſacerdotũ: De capite ſuo
cidarim nõ deponet: ⁊ veſtimẽta ſua nõ diſrũpet. Na₃ ſe
quitur: Sum. aũt ſa. ſci. veſtimẽ. ſua ait: Quid adhuc de
ſi. teſtes? audi. blaſ. quid vobis videt? THEO. Adiplet
quidẽ ſacerdos cõſuetudinẽ iudaicã. Cũ. n. aliquid itolera
bile ⁊ triſte illis occurrebat: veſtimẽta ſcindebant. Vt er
go monſtraret: ꝙ chriſtus magnã ⁊ intolerabilẽ blaſphe
miam dixerit: veſtimẽta ſcidit. BEDA: Altiori aũt my
ſterio factum eſt: vt in paſſione dñi pontifex iudeoꝝ ſua
ipſe veſtimẽta diſcinderet: hoc ẽ ephot: cũ tunica dñi nec
ab ipſis qui eũ crucifixere militib⁹ ſcidi potuerit. Figura
bat eni: q₂ ſacerdotiũ iudeoꝝ pro ſcelerib⁹ ipſoꝝ pontifi
cũ eſſet ſcindendũ. Soliditas vero eccle q̄ veſtis ſui redẽ
ptoris ſolet appellari nũq̃ valet diſrũpi. THEO. Ex
eo aũt ſacerdotiũ iudeoꝝ ſcindendũ erat: ꝙ cõdẽnauerũt
chriſtũ eẽ reũ mortis. vñ ſeqtur: Qui oẽs cõdẽ. eũ eẽ reũ
mortis. HIERO. Cõdẽnant quidẽ eũ eſſe reũ mortis: vt
reatu ſuo reatũ noſtrũ ſolueret. Seqtur: Et ceperunt quidã
conſpuere eum. vt. ſ. ſputaminibus ſuſceptis faciem aĩe
noſtre lauaret: ⁊ velamine faciei ſue velamẽ cordiũ nro
rum auferret: ⁊ colaphis quibus in caput ꝑcuſſus eſt ca
put humani generis quod eſt adam ſanaret: ⁊ alapis qui
bus expalmatus eſt: maxima laus eius noſtris manib⁹
labiĳſq₃ plauderet: vt dicit: Omnes gentes plaudite ma
nibus. BEDA: Q vero dicũt ei: Propheti̧a: quis eſt
qui te percuſſit: quaſi in contumeliã faciũt eius q̄ ſe a po
pulis ꝓphetã haberi voluit. AVG. de cõ. euã. Hoc aũt
intelligitur paſſus dñs vſq₃ ad mane in domo principis
ſacerdotũ: quo prius adductus eſt.

Et cũ eſſet petrus in atrio deorſum: venit vna
ex ancillis ſummi ſacerdotis: ⁊ cũ vidiſſet petrũ
calefacientẽ ſe: aſpiciens illum ait: Et tu cũ ieſu na
ȩareno eras? At ille negauit dicens: Neq₃ ſcio ne
q₃ noui quid dicas. Et exiit foras ante atriũ: ⁊ gal
lus cantauit. Rurſus aũt cũ vidiſſet illũ ancilla ce
pit dicere circunſtantibus: q₂ hic ex illis eſt. At il
le iterũ negauit. Et poſt puſillũ rurſus q̄ aſtabant
dicebant petro: Vere ex illis es: nã ⁊ galileus es.
Ille autẽ cepit anathematiȩare ⁊ iurare: q₂ neſcio
hominẽ iſtũ quẽ dicitis. Et ſtatim gallus iterũ cã
tauit: Et recordatus ẽ petrus verbi quod dixerat
ei ieſus: prius q₃ gallus cantet bis: ter me negabis.
Et cepit flere.

AVGV. De cõ. euan. De petri tentatiõe que inter pre
dictas dñi cõtumelias facta eſt: nõ eodẽ ordine oẽs euã
geliſte narrant. Nã lucas explicat ꝑus tentationẽ petri:
tũ demũ has dñi cõtumelias. Joãnes aũt incipit petri tẽ
tationem dicere: ⁊ iterpoſuit quedã de cõtumeliĳs dñi: ⁊
adiunxit ꝙ inde miſſus eſt ad cayphã pontificẽ: ⁊ inde re
capitulat vt explicet quã ceperat tentationẽ petri. Mat
theus aũt ⁊ marcus primo cõmemorant chriſti cõtumeli
as: deinde petri tentationẽ: de qua dicit: Et cũ eſſet petr⁹
in atrio dor. ve. vna ex ancil. ſum. ſacer. BEDA: Quid
aũt ſibi vult ꝙ ꝑma eũ ꝓdit ãcilla: cũ viri vtiq₃ eũ magis
potuerũt recognoſcere: niſi vt ⁊ iſte ſex⁹ peccaſſe i necẽ vi
deret dñi: ⁊ iſte ſexus redimeret p dñi paſſionẽ? Seqtur:
At ille ne. di. Neq₃ ſcio neq₃ noui quid dicas. HIERO.
Petrus ſine ſpũ voci ancille ceſſit: cũ ſpũ nec ꝑncipibus
nec regibus cedit. THEO. Hoc aũt eũ pati diſpenſa
tiue permiſit dñs: ne. ſ. extolleret ſe: ſimulq₃ vt peccãtibus
miſericors oñdat: tãq̃ ex ſeipſo inſtructus humane infir
mitatis euentum. Seqtur: Et exi. fo. ante atri. ⁊ ſtati gal.
cantauit. BEDA: De hoc galli cantu ceteri euãgeliſte
tacent: nõ tñ factum negant: ſicut ⁊ multa alia aliĳ ſilentio
preterieũt que aliĳ narrant. Seqtur: Rurſus aũt cũ vide.
eũ an. cepit dicere circũ. quia hic ex illis eſt. AVG. de
cõ. euan. Hec ancilla nõ eadẽ ſ₃ alia eſt: ſicut dicit matthe
us. Sane hoc quoq₃ intelligitur q₂ in ſecunda negatione
a duobus cõpellatus eſt: ab ancilla. ſ. cõmemorãt matthe
us ⁊ marcus: ⁊ ab alio quẽ cõmemorat lucas. Sequitur
At ille iterũ negauit. Jam petrus redierat vt quemadmo
dum dicit ioannes ad focum ſtans iterum negaret. vnde
ancilla dicebat quod ſupra dictum eſt: non illi. ſ. petro: ſ₃
his qui illo exeũte ibi remanſerant: ſic tamẽ vt ille audi
ret. vñ rediens ⁊ rurſus ad ignem ſtans reſiſtebat negan
do verbis eorũ. Liquido enim colligitur collatis de hac
re omnibus euangeliſtarum teſtimonĳs: non ante ianuã
ſecũdo petrum negaſſe: ſed intus in atrio ad ignem: Mat
theum aũt ⁊ marcum qui cõmemorauerunt exiſſe eũ fo
ras: regreſſum eius breuitatis cauſa tacuiſſe. BEDA:
Jn hac autem negatione petri diſcimus non ſolum abne
gari chriſtum: ab eo ꝙ dicit eum non eſſe chriſtum: ſ₃ ab
illo etiã qui cũ ſit negat ſe eſſe chriſtianũ. Dominus enĩ

non ait petro: Diſcipulum meum te negabis: ſ; me negabis. Negauit ergo chriſtum cum ſe negauit eius diſcipulum. Sequitur: Et poſt puſi. rur. qui aſta. di. pe. vere ex illis es: nam ⁊ gali. es. Non ꝙ alia lingua galilei ꝙ hieroſolymite loquerent: qui vtriq; fuerūt hebrei: ſ; ꝙ vnaq̄q; prouincia ⁊ regio ſuas habet ꝓprietates ac vernaculum loquendi ſonum vitare nō poſſunt. THEO. Igitur timore petrus perterritus ⁊ dn̄i ſermone oblitus dicentis: Qui me confeſſus fuerit corā hoibus: ꝯfitebor ⁊ ego eū corā patre meo: dn̄m abnegauit. vnde ſeq̄tur: Ille autem cepit anathe. ⁊ iura. q2 neſci. ho. iſtu; quē di. BEDA: Quā noxia ſunt prauorū conſilia: inter infideles hoiem negauit ſe noſſe: quē inter diſcipulos deum fuerat confeſſus. Solet autem ſcriptura ſacra meritum cauſaru; per ſtatum deſignare temporum. vnde Petrus qui media nocte negauit: ad galli cantum penituit. vnde ſubdit: Et ſtatim iterum gal. can. Et recorda. ē petrus ver. quod dixit ei ieſus: priuſq̄ gal. cantet bis: ter me negabis. Et cepit flere. THEOPHI. Lachryme eni petrū chriſto per penitentiam adduxerūt. Confundant itaq; nouatiani q̄ dicunt ꝙ qui poſt ſuſceptionem baptiſmatis peccauerit: nō ſuſcipitur vt ſibi delictū remittatur. Ecce enim petrus q̄ ⁊ chriſti corpus ſumpſit ⁊ ſanguinem: per penitentia; eſt ſuſceptus. Etenim ſanctorū defectus propter h̄ ſcripti ſūt vt ⁊ nos ſi per incautelam deciderimus: recurſum haberemus per eorum exemplū: ⁊ ſperemus ꝑ penitentiā ſublevari. HIERO. Myſtice aūt prima ancilla titubatio eſt: ſecūda conſenſio: tertius vir actus ē. Hec trina negatio quā abluit per flet⁹ verbi chriſti recordatio. Tūc nobis gallus cantat: qn̄ ꝑdicator q̄ſq; per penitentiā corda noſtra ad compūctionē excitat. Tunc incipimus flere: qn̄ ignimur intus per ſcintillam ſcie: ⁊ foris eximus cū extra eijcimus quod intus fuimus.

·XV·

Et confeſtim mane conſiliū facientes ſummi ſacerdotes cu; ſenioribus ⁊ ſcribis ⁊ vniuerſo concilio: vincientes ieſum duxerunt ⁊ tradiderunt pilato. Et interrogauit eū pilatus: Tu es rex iudeorū? At ille reſpondēs: ait illi: Tu dicis. Et accuſabant eum ſummi ſacerdotes in multis. Pilatus aūt rurſum interrogauit eum dicens: Non reſpondes quicq̄; ? Vides in quātis te accuſant? Ieſus aūt nihil amplius reſpondit: ita vt miraretur pilatus.

BEDA: Habebant iudei hūc morem: vt quē adiudicaſſent morti: ligatum iudici traderent. vnde poſt condēnationem chriſti ſubiungit euāgeliſta: Et confeſtim mane conſi. facien. ſum. ſacer. cū ſenio. ⁊ ſcribis ⁊ vniuer. conci. vinci. ieſum duxe. ⁊ tradi. pilato. Attamē notādum ꝙ non tūc primū ligauerunt eum: ſed mox comprehenſum nocte i horto vt ioānes declarat: ligauerūt. THEO. Tradiderunt itaq; ieſum romanis: ſed ⁊ ipſi a deo traditi fuerunt in manibus romanoru;: vt adimplerēt ſcripture dicētes: Scdō; opa manuū eo; retribue illis. Seqt̄: Et inter. eū pila. Tu es rex iudeorū? BEDA: Pilato nihil aliud criminis interrogante niſi vtrū rex iudeorum ſit: arguūtur impietatis iudei: ꝙ nec falſo quidē inuenire potuerūt quod obijcerent ſaluatori. Sequit̄: At ille reſpondēs ait illi: Tu dicis. Sic reſpondet: vt verū diceret: ⁊ ſermo eius calūnie nō pateret. THEO. Dubiā eni reſponſionē emiſit. nā: Tu dicis: poteſt ſic itelligi: Tu dicis hoc ſed ego non dico. Et nota ꝙ pilato q̄ inuitus fert ſniam aliqua in parte reſponderit: ſacerdotibus aūt ⁊ ꝑncipibus reſpondere noluerit: indignoſq; ſermone ſuo iudicauerit. Seq̄tur: Et accuſauerūt eum ſum. ſacer. in multis. AVG. de cō. euan. Lucas etiam iſta crimina que falſo obiecerūt aperuit. ſic eni narrat: Ceperūt accuſare eū dicentes: Hunc inuenimus ſubuertentem gentē noſtram: ⁊ ꝓhibentē tributa dari ceſari: ⁊ dicentem ſe chriſtum regem eſſe. Seq̄tur: Pilatus aūt rurſus interrogabat eum dicens: Non reſpondes q̄cq̄;? vides in q̄ntis te accuſāt? BEDA: Ethnicus quide; eſt qui condēnat ieſum: ſed cām refert in populū iudeo;. Seq̄tur: Ieſus aūt ampl⁹ nihil reſp. ita vt mira. pilatus. Nihil q̄dem reſpōdere voluit: ne crimē diluens dimitteretur a preſide ⁊ crucis vtilitas differret. THEO. Mirabat̄ aūt pilatus: quia cu; legis doctor eſſet ⁊ eloquens ⁊ potens rn̄ſione ſua corū accuſatōes infringere: nō reſpondebat q̄cq̄: ſ; magis accuſationes viriliter ſuſtinebat.

Per diem autem feſtum ſolebat dimittere illis vnum ex vinctis quēcūq; petiſſent. Erat aute; qui dicebatur barrabas: qui cū ſeditioſis erat vinctus q i ſeditione fecerat homicidiū. Et cū aſcēdiſſet turba: cepit rogare ſicut ſemper faciebat illis. Pilatus aūt reſpondit eis ⁊ dixit: Vultis dimittam vobis regem iudeo;? Sciebat enim ꝙ ꝑ inuidiam tradidiſſent eum ſummi ſacerdotes. Pontifices aūt concitauerunt turbā: vt magis barrabā dimitteret eis. Pilatus aūt iterū reſpondens ait illis: Quid ergo vultis faciam regi iudeorū? At illi iterum clamauerunt: Crucifige eū. Pilatus vero dicebat illis: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabāt: crucifige eū. Pilatus aūt volēs populo ſatiſfacere: dimiſit illis barrabā: ⁊ tradidit ieum flagellis ceſum vt crucifigeretur.

BEDA: Multas liberandi ſaluatorem pilatus occaſiones dedit: primo latronem iuſto cōferens. vnde dicit: Per die; aūt feſtū dimit. ſole. il. vnū ex vinctis quēcūq; petiſſent. GLO. Qd̄ q̄dem ſolitus erat facere vt gra; populi captaret: ⁊ precipue in die feſto qn̄ de tota ꝓuincia iudeorum populus hieroſolymā ꝯfluebat. Et vt maior iudeo; iꝓbitas appareat: deſcribit̄ cōſeq̄nter enormitas culpe latronis quem iudei chriſto ꝑtulerunt. vn̄ ſeq̄t: Erat aūt q̄ dice. bar. q̄ cu; ſedi. vin. erat qui in ſedi. fece. homicidiu;. In quo oñditur ⁊ ex grauitate culpe notabilis ꝙ homicidiū fecerat: ⁊ ex modo faciendi: q2 cum perturbatiōe ciuitatis hoc fecerat ſeditionē concitando: ⁊ etiā q2 culpa ei⁹ manifeſta erat: nā ⁊ cū ſeditioſis vinctus erat. Seq̄tur: Et cū aſcē. tur. cepit ro. ſicut ſem. facie. illis. AVG. de cō. euā. Nulla queſtio eſt ꝙ mattheus tacet ipſos petiſſe vt aliquis eis dimitteretur: quod marc⁹ hic dicit. Nihil eni intereſt ſi alius aliud tacet: quod alius cōmemorat. Seq̄tur: Pilatus ergo rn̄. eiſ dixit. Vul. di. vo. re. iud. Scie. eni ꝙ per inui. tradi. eū ſum. ſacer. Queri pōt que verba pilatus dixerit: vtrū que a mattheo: an que a marco referūtur? Aliud. n. videtur eſſe: Quem vultis dimittam vobis barrabā: an ieſu; q̄ dicit̄ chriſtus: vt mattheus refert: aut: Vultis vobis dimittā regē iudeoru; vt hic dicitur. Sed q2 chriſtos reges dicebant: ⁊ qui dixit illu; an illū: manifeſtū eſt eum dixiſſe an vellent dimitti regem iudeorum. i. chriſtum. Nihil aūt intereſt ſnic ꝙ h tacuit marcus de barraba: hoc ſolum volens dicere quod ad dn̄m pertinebat: qn̄quidem in eorum rn̄ſione ſatis ⁊ ipſe oſtendit quem ſibi dimitti voluerint. Nam ſequitur: Ponti. aute; cōcita. turbam vt magis barrabam dimitteret eis. BEDA: Heret iudeis vſq; hodie ſua petitio: quā tanto labore impetrarunt: quia enim data ſibi optione ꝓ ieſu latronem: pro ſaluatore interfectorem elegerūt: merito ſalutem perdiderunt ⁊ vitam: ⁊ latrociniis ac ſeditōibus ſe intantū ſubdiderūt vt patriam regnūq; ſuū quod plus chriſto amauerunt perdiderint: ⁊ libertate; corporis ⁊ aiam